

**'HİÇBİR ŞEY
YAPAMIYORSANIZ
BİR AVUÇ SOĞUK
SU YOLLAYIN'**

NURCAN BAYSAL S.2'de

**SERT
SÜZÜLME
(2)**

AHMET TULGAR S.3'te

HEYKEL

İSHAK KARAKAŞ S.11'de

ÜSKÜDAR'DA İNŞAAT ÇÖKTÜ S.4'te

'DALYAN NASIL BÜYÜDÜ?' S.17'de

HALKINNABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.halkinnabzi.com.tr

DURUM

**İSHAK
KARAKAŞ**

Yıl 2 Sayı 55 20 Ağustos 2014 Çarşamba

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

Fiyatı: 1 TL

Geçen hafta cumhurbaşkanlığı seçimleri sonrasında hepimiz Selahattin Demirtaş'ın ve HDP'nin seçimin gerçek kazananı olduğunu konuşuyorduk. Sahiden de öyleydi ve belki de ilk kez Türkiye'nin Batısı, Kürtler'in barış ve bir arada yaşam iradesini bu kadar yakından algılamış, Kürt Hareketi'nin tezlerine katıldığını oylarıyla göstermişti.

AKP'nin ve devletin hoşuna gitmemiş olmalı ki bu gelişmeler, bir hafta sonra Kürtler'in Lice'nin Yolçatı köyündeki mezarlığa diktikleri bir PKK gerillası heykeline yönelik yıkım kararı alındı, sivil halka ateş açıldı ve yaralanan bir Kürt genci ile bir asker hayatını kaybetti. Öyle anlaşıyor ki, devlet ve hükümet barış sürecini provoke etmeye kararlı. Ama Kürtler müzakere masasını deviren taraf olmayacak ve barışta, ama onurlu bir barışta ısrar edecek.

Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonrasında CHP yine kaynamaya başladı, Genel Başkan Kemal Kılıçdaroğlu parti içinden ağır eleştiriler aldı ve Kılıçdaroğlu kurultay kararı alırken, Muharrem İnce sert çıkışlarla adaylığını açıkladı. Halkın epeydir 'kurultay partisi' olarak adlandırdığı CHP'deki bu gelişmeleri partinin en çalışkan ve en eleştirel milletvekillerinden biri olan Melda Onur ile konuştum.

Bu hafta yine Anadolu Yakası'ndaki toplumsal hayata ve çevreye ilişkin elden geldiğince çok habere yer vermeye çalıştık. Çevre haberlerine özel bir ağırlık vermek istiyoruz. Siz de yaşadığınız yerdeki çevreye yönelik saldırıları ve yanlış uygulamaları bize bildirin.

Sizin haberlerinize gazetemizde yer vermeyi yurttaş gazeteciliğinin bir gereği olarak görüyoruz.

Halkın Nabzi siz okurları ile yakın bir iletişim içinde olmak istiyor.

Halkın Nabzi, sizler için de bir kürsüdür.

Haftaya görüşmek üzere...

'O adam hepimizi düşman görüyor'

Melda Onur ile bir söyleşi daha yapmıştım. Yerel seçim sonrasıydı ve CHP yine hareketli günler geçiriyordu. CHP şimdi de yine böyle bir dönemden geçiyor, yine kurultaya gidiyor ve yine bir seçim sonrası oluyor bu. Ve ben yine Melda Onur ile buluştum. Neden Melda Onur? Çünkü lafını esirgemeyen genç bir siyasetçi, parlamento kulisleri kadar sokağı da tanıyor, haklı bulduğu her halk eylemine katılıyor. Ve ideolojik olarak da kendime yakın buluyorum onu.

S.12'de

TUZLA'DA HAKSIZ KAZANÇ SAĞLANDI MI?

CHP Genel Başkan Yardımcısı Sezgin Tanrıkulu, Tuzla'da 15 yeni tersaneye yer açılması için denizin doldurularak yeni bir liman yapımı işini üstlenen şirketin haksız kazanç sağladığı iddialarını Meclis'e taşıdı.

S.7'de

SURİYE VATANDAŞI BEYKOZ'DA ÖLÜ BULUNDU

Beykoz'da 48 yaşındaki bir Suriye vatandaşı kiralık kaldığı evde ölü bulundu. Kesin ölüm sebebinin anlaşılması için ceset Adli Tıp Kurumu'na gönderildi.

S.18'de

‘Hiçbir şey yapamıyorsanız bir avuç soğuk su yollayın’

NURCAN BAYSAL

Diyarbakır’ın yakıcı sıcak günlerinden sonra, çocuklarla uzun süredir beklediğimiz tatildeyim. Planım telefonsuz, bilgisayarsız bir tatil geçirmek iken, tatile çıktıktan birkaç gün sonra IŞİD’in Ezidileri katletmeye başlaması, dağlarda susuz aç Ezidilerin resimleri arasında tatil zehir oldu.

Çocukların ağlamaları karşısında tatili yarıda kesip hep beraber dönmeyince, önce eşim döndü memleket. Hemen Diyarbakır’da Baro, İHD, DTSO, DOĞÜNSİFED, DİSİAD, KESK, TMMOB ve Tabip xOdasından oluşan 8 kişilik bir heyet kurarak Zaho ve oradan da Duhok’a hareket ettiler.

Gerisini heyetin üyesi DİSİAD (Diyarbakır Sanayici ve İşadamları Derneği) Başkanı Burç Baysal’dan dinleyelim:

“Gerçek bir insanlık dramı yaşanmakta burada. İnsanlar aç ve susuz bilinmez bir geleceğe yürüyorlar. Pasaportu olmayanlar Türkiye sınırından içeri alınmıyorlar. Beni en çok etkileyenlerden olay şu oldu: Duhok Sağlık Müdürlüğünde Amedli ve Güney Kürdistanlı sivil toplum örgütleri bir araya gelerek duruma ilişkin toplantı yaptık. Toplantıdaki sivil toplum temsilcilerinden biri, avukat bir kadın hümgür ağlayarak, kız kardeşinin az önce telefonla kendisini aradığını, gözünün önünde abisini ve çocuklarını öldürdüklerini, abisinin eşinin IŞİD tarafından götürüldüğünü ve kız kardeşinin kendisine “merak etme abla yanımda bıçak taşıyorum, bana dokunamayacaklar, bana onlar dokunmaya kalkarsa önce ben kendimi öldüreceğim” dediğini anlattı. Hepimiz donduk. Ezidi kadınlar IŞİD’in eline geçmekten kendilerini öldürüyorlar.”

Zaho ve Duhok’a şu ana kadar 250 bin civarında kişi IŞİD’den kaçarak gelmiş durumda. Bunların çoğunluğu Ezidi, içlerinde az da olsa Keldani ve Türkmenler de var. Bu insanların bir kısmı Kürdistan Bölgesel Yönetimi tarafından oluşturulan kamplarda konaklıyor, binlercesi de sokaklarda yerde yatmakta. Sınırın Türkiye tarafında da hem Silopi Belediyesi hem de

AFAD tarafından oluşturulan kamplar var. Sadece pasaportu olan Ezidiler, Türkiye’ye geçiş yapabildiği için sınırın Türkiye tarafındaki insan seli daha sınırlı, 2-3 bin civarında olduğu söyleniyor.

Sınırın öte yanındaki kamplardaki en büyük ihtiyacın ilaç ve doktor olduğu belirtiliyor. Nitekim bu konudaki sıkıntıları aşmak için Diyarbakır sivil toplum heyeti bugün Sağlık Bakanı ve İçişleri Bakanı ile görüşmek üzere Ankara’ya hareket etti.

Bugün itibarı ile Silopi’de Kaymakamlık ve AFAD’ın açtığı kampta 165-200 civarında Ezidi, Silopi Belediyesinin geçici deprem konutlarında oluşturulan kamp alanında 1000 civarında Ezidi, Silopi’de evlerde misafir edilip konaklatılan 600-700 civarında Ezidi, Cizre Belediyesi tarafından sanyai sitesinde oluşturulmaya çalışılan kamp alanında 400 civarında Ezidi var görünüyor. Bunların dışında Batman, Diyarbakır gibi Bölge illerine de Ezidi akını başlamış durumda, bu illerde evler Ezidilere açılıyor. Ama rakamlar hareketli ve her saat bu rakamlar artıyor.

Bölgede Belediyeler ve çeşitli STK’lar birşeyler yapmaya çalışsa da trajedi hepimizin düşündüğünden daha büyük görünüyor. 500 bin civarında Ezidi ve Keldani yer değiştiriyor, yalınayak, aç, susuz...

Ezidilerin durumuna kahrolmuş bir şekilde, bir yandan çocuklarla ilgilenirken, öte yandan elimde telefonla sürekli Silopi, Zaho ve Duhok’takilerle konuşarak, Ezidiler için açılan yardım kampanyalarına destek olmaya ve duyurmaya çalışıyorum.

Sürekli bilgi aldığım insanlardan biri de Bölgede uzun yıllardır azınlıkların hakları ve insan hakları için mücadele eden aktivistlerden biri ve Asuri Süryani Keldani Arami Derneği’nin kurucusu Yaşar Kaygısız.

Kaygısız, katliamların başladığı günden beri bölgede ve saat başı beni bilgilendiriyor. İlk günler sınırın karşısından kaçak yolla geçmeye çalışan Ezidilerin jandarma tarafından geri yollandığını, bir anlamda ölüme geri yollandıklarını Yaşar’dan öğreniyorum. Ve yine sınırda insan ticaretinin başladığını, kişi başı 400-500 dolara insanları sınırın Türkiye tarafına geçi-

ren insan tacirlerinin olduğunu...

Bugün en son konuşmamda Yaşar, “İnsanlığımız ölmüş, kendimizle baş başayız. Burada tam bir insanlık dramı yaşanıyor” diyerek söze başlıyor.

Yaşar’a soruyorum ihtiyaç ne diye: “Su ve buz en büyük ihtiyaçlarımız. Bunun yanı sıra kadın pedi, soğutucu, klima, bölge çok sıcak özellikle kadın ve çocuklar için temiz giysi, temizlik malzemeleri lazım. Sıcak çok sıcak, Silopi 45 derece, soğuk su lazım. Bunları yollayın, kargo parası ödeyecek durumumuz yok, kargoyu lütfen ödeyip yollayın, bizim ya da Silopi Belediyesi’nin adını yazın, biz muhakkak bunları ihtiyaç sahiplerine ulaştırırız.”

“Sınırdaki bir avuç suya muhtacız. Hiçbir şey yapamıyorsanız bir avuç soğuk su yollayın” diyerek ekliyor.

Yaşar’ın bir avuç soğuk su sesi kulağımda hala çınlarken oğlum Bawer oyununu yarıda keserek yanıma geliyor ve soğuk su istiyor. Oğlum soğuk suyunu içerken bu suyu içemeyen susuzluktan dudakları delinen Ezidi çocuklar aklıma düşüyor. Kahrol, kahrol dünya!

AHMET TUGLAR

Geçen haftanın devamı...

Sert süzülme (2)

Ordu şimdiki İslami eğilimli iktidar partisinin iktidarına kadar, yani kısa bir süre öncesine kadar dindar halk katmanları nezdinde de en güvenilir kurumdu. Ancak halkın orduya bu sıcak yaklaşımı şaşılacak şekilde ordunun hantal ve bu arada halka karşı tutumunda daha sert bir hal almasına yol açtı. Bu aynı sıcaklık-sertlik ilişkisini şimdi iktidar partisinde de gözlemlemek mümkün. Seçimlerdeki oy oranı arttıkça, her defasında daha fazla oyla iktidara geldikçe, daha sert bir hal alıyor iktidar da. Seçmenlerin sıcak, hatta ateşli yaklaşımı iktidarı daha katı ve sert hale getiriyor.

Ama bu katılık bir taş parçasının gibi değil ya da bu sertlik bir bisküvinin gibi değil. Bu katılık daha çok koyu bir sıvının katılığı gibi. Böylece Türkiye nüfusu ne statik ne de sık sık ileri sürüldüğü gibi dinamiktir. Daha çok bir koyu sıvı olarak hareket eder. Ama bu arada yatağında hareket eden bir dere ya da ırmak tasavvur edilmeli. Daha çok bir savrulma bu, yalpalama. Katlanarak. Bazen kaynayarak. Bir burada, bir orada. Bir bakarsın bu kıyıda, bir bakarsın diğerinde. Bazen iyice başka bir yerde.

**Seçimlerdeki
oy oranı arttıkça,
her defasında daha
fazla oyla iktidara
geldikçe, daha sert
bir hal alıyor
iktidar**

Böylece Aleviler'in büyük çoğunluğu kuruluş ertesinde kendilerine yönelik katliamlar yapan cumhuriyetin kurucu partisini destekler. Kürtlerin yarısı seçimlerde dini nedenlerle yine son dönemde Kürt siyasi hareketine karşı çok sert önlemler alan iktidar partisine oy verir. Ermenilerin önemli sözcüleri iktidarın safındadır ve bunu liberalist bakış açılarıyla temellendirirler. Oysa bu daha çok Stockholm Send-

romu'na benzer. Ve birçok sosyalist ve komünist rejimin anti-komünist baskısı altında çektikleri onca acıya rağmen Cumhuriyet'in kurucu ideolojisinin anti-emperyalizmine ve laikliğine bugün her zamankinden daha fazla inanırlar. Çünkü bunun iktidar partisinin yeni

hegemonyasına karşı durabilecek en etkili muhalefet olduğuna kanaat getirmişlerdir.

Yani Türkiye'nin sadece sosyolojik değil, fizik yasalarına karşı direnişi de eskiden olduğu gibi katı, sert ve bu aralar koyu sıvı halinde sü-rüyor.

**ANADOLU YAKASINDA
GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN**

**ilan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

HN HALKIN NABZI

ABONELİK KARTI

1 Yıl Yurtiçi 60 ₺

Adı Soyadı :

Adresi :

e-mail :

Tel-GSM :

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. ilkokul Cad. No:39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T:+90 216 457 46 46 F:+90 216 457 13 12

halkinnabzi@gmail.com

www.maltepeninnabzi.com

AKBANK Maltepe Şubesi

TL HESABI: Şube Kodu: 00 29 Hesap No:0189926

IBAN:TR35000460002 9888000189926

**Halkın Nabzi
Gazetesi**

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TUGLAR

Grafik Mizanpaj
Erdal BEKTAŞ

Grafiker
Hakan YILDIRIM

Spor Koordinatörü
Vahit KARAKAYA

Spor Servisi
Fırat COŞKUN

Kültür Sanat
Bedros DAĞLIYAN

Avusturya Temsilcisi
Erdal BOYOĞLU

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ
Viyana Temsilcisi
Emine BAŞKÖY

Danışma Kurulu
Fehim IŞIK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. ilkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Besyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

Üsküdar'da belediye inşaatında çökme

Üsküdar Çavuşdere Caddesi'nde yapımına devam edilen Üsküdar Belediyesi Kongre Merkezi, Şehir Otoparkı, Belediye Binası ve Kapalı Spor Salonu inşaatının istinat duvarı, Cumartesi günü saat 05.00 sıralarında henüz bilinmeyen bir nedenle çöktü.

İstinat duvarının çökmesi sonucu meydana gelen toprak kaymasında da Zenciler Sokak'ta bulunan ve daha önceden boşaltılan iki gecekondu yıkıldı. Gürültüyü duyan mahalle sakinlerinin ihbarı üzerine olay yerine çok sayıda polis, sağlık ve itfaiye ekibi sevk edildi. Olay yerine gelen polis ekipleri, çökmenin meydana geldiği noktayı güvenlik şeridi ile kapattı. Çökmenin olduğu inşaat alanının civarındaki binalar da boşaltıldı. Çok sayıda vatandaş, meydana gelen çökme sonrası sokaklarda döküldü.

Üsküdar Belediyesi Basın Bürosu'ndan yapılan yazılı açıklamada, belediyenin Çavuşdere'de devam eden hizmet binası inşaatının istinat perde-

sinde ani bir hareketlenme sonucu saat 04.30 sularında kısmen göçük meydana geldiği kaydedildi.

Açıklamada, "Öncesinde tedbirleri alındığından can ve mal kaybı olmamıştır. Hiçbir vatandaşımızın tedirgin olmasını gerektirecek bir durum söz konusu değildir. Kamuoyuna saygıyla duyurulur" ifadelerine yer verildi.

Belediye başkanı incelemede bulundu

Üsküdar Belediye Başkanı Hilmi Türkmen, istinat duvarının çöktüğü Çavuşdere Caddesi'ne gelerek açıklamalarda bulundu.

Türkmen, "Çavuşdere dediğimiz bu bölgede yeni hizmet binası inşaatı devam ediyor. Son günlerde isnat duvarında bir hareketlenme tespit ettik. Biz bunla ilgili önlemlerimizi acilen almıştık zaten. Bu gece istinat duvarında saat 04.30 sırasında patlama oldu. Kısmi bir çökme ve ardından toprak kayması meydana geldi. Hamdolsun ki herhangi bir can ve mal kaybı yok" dedi.

"Birden patlayacağını beklemiyorduk"

"Burada birkaç gündür ufak tefek hareketlenme oluyordu" diyen Hilmi Türkmen, "Gerekli önlemleri aldık. Arkadaki gecekondu oturan vatandaşlarımızı tahliye etmiş olduk. Hazırlıklıydık o anlamda ama birden patlayacağını doğrusu beklemiyorduk. Çökmenin ciddi bir sebebi de yok. Ani bir hareketlenme. Son zamanlarda iklim değişikliği dolayısıyla ciddi yağmur aldı Üsküdar'ımız. Zannederim bu yağmur sularının oluşturduğu toprak altındaki boşalmadan kaynaklanıyor. Yoksa teknik anlamda inşaatımızın projesinden kaynaklanan problem yok.

Vatandaşlardan bu yönde şikayet olmadı. Biz tespit ettik. Zaten çok yakın binalar yok. Birkaç tane gecekondu vardı onları boşaltmış olduk. Diğer binaları da tedbiren boşaltmış olduk" ifadelerini kullandı.

MAHALLE SAKİNLERİNDEN TEPKİ

Bu arada bazı mahalle sakinleri Türkmen'e tepki gösterdi.

Özgür Cihan Akkurt adlı mahalle sakini, "Bir anda bir ses geldi ev yıkıldı. Gecekonduydum. Bir hafta önce gittik yetkilileri uyardık. Sabaha kadar deliyorlar burayı. Can güvenliğimiz yok dedik, Hilmi başkan bizi kovdu gönderdi. Bizi kimse uyarmadı, tahliye olmadı. 3 tane gecekondu yıkıldı. Bir tane itfaiye gelmedi. Burada insan var mı yok mu" şeklinde konuştu.

Genel Cerrahi Uzmanı
İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri
DR. SAMET MENGÜÇ

İyilik-kötülük kavramları ve sağlık

İyi kavramı insanlık tarihinde felsefe, din ve ahlak gibi amaçları insanlığı doğaya ve birbirleriyle uyumlu hale getirmeyi sağlayan tüm doktrinlerde en üst ve en son erek olarak tanımlanan bir kavramdır. Kötülük ile karşıtlık halidir.

Platon felsefesinde varlık dünyasında olan her şey idealardan pay almıştır. Tümel olan idealardan tikel olan varlıklar oluşmuştur. Sayısız olan idealar içerisinde en üstün idea” iyilik ideası”dır. Musevilik, Hristiyanlık, Müslümanlık gibi tek tanrılı dinlerde de “iyi” en üst en saf olan ve hakikat halidir. Budizm ve Konfüçyusta da iyi aynı anlamlarda yerini bulur. Farabi’ye göre Allah sırf iyiliktir. İbn-i Sina iyilik varlığın kemali, kötülük kemalin yokluğudur der.

Hegel’e göre iyi kendinde(an sich) ve kendisi için(fürsich)dir. Bütün belirlenimlerin özü, hakikat yasası ve dünyanın mutlak son amacıdır “iyi”. İyi ve

kötü karşılıklı birbirini gerektirir.

Albert Camus; Kötülüklerin yeryüzünde varolması ve insanlar aracılığıyla çok yaygın tecrübe edilmesinden hareketle Tanrının reddine gider.

Tek tanrılı dinlerin ilki sayılan Zerdüştlük’te de temel amaç iyi olan tanrı inancıdır. Gerek felsefe de gerekse tek tanrılı dinlerde “Tanrı” en iyi olandır. Musevilik, Hristiyanlık ve Müslümanlıkta iyi olan tanrı, iyinin karşıtı kötü ise tanrının oluru ile oluşan ve insanlığa özgü olan melek, şeytan, kral ya da insanlarda simgeleşmiştir. Hiçbir tek tanrılı din kötülüğü tanrıya atfetmez, ancak Zerdüştlükte daha tanrı aşamasında Dualite(iki tanrı) kabul edilerek inanılan tanrı iyi iken karşıtı tanrı da kötü olarak var kabul edilir.

Ancak bu tanrıya tapınma olmadığı gibi bu tanrıya yönelik kötülük yapmamakta inancın bir bileşeni olarak kabul edilmiştir.

Bunları niye anlattım?
Êzidilik.

Êzidilik işte 5000 yıl öncesine dayanan ve tek tanrılı dinlerin ilki kabul edilen Zerdüştlüğün bugün yaşanan bir versiyonu ya da reforme edilmiş inanç şeklidir. Yani en eski “en iyi” olana ulaşma yolu, ulaşma inancının ismidir Êzidilik...

Sağlıkla ne alakası?

Sağlık; İnsanın ruh, beden, doğal çevre, zihinsel olarak sosyal ve siyasal tam iyilik halidir. Sağlıkçının nihai amacı kötülüğün karşıtı olan iyilik halinin devamını ya da bozulmuşsa yeniden sağlamaktır. İyilikleri bozan, iyilik haline zarar veren, ya da iyilik halini sonlandırmayı doğuran her durum sağlık emekçisinin bir görevi ve sorumluluğudur. Bu nedendir ki; Hekimler 2500 yıldan bu yana din, dil, ırk, siyasi görüş ve sınıfsal konum farkı gözetmeksizin bu mesleğin icrasını yapmaya and içerek göreve başlarlar.

Bugün insanlığın büyük bir çoğunluğunun sahip olduğu dinler, sağlık-

çıların bu anlayışlarının yanında Ahmed Arif’in deyimiyle dünkü çocuk sayılır...

İnsanlık tarihi bir bütün olarak ele alındığında ve Êzidi inancı dayandığı Zerdüştlükte birlikte değerlendirildiğinde; Şengal’de bugün Êzidi’lere reva görülen kötülük halinde yaşamalarına seyirci kaldığımızda, insanlık tarihinin en acı ve utanılacak bir dönemine sadece tanıklık değil, destekçi olarak tarih sayfalarında yargılanmış olacağız insanlık ve iyilik adına...

Doğal olarak bu tarihsel yargılamalardan tüm insanlık nasiplenirken sağlıkçılar çok daha fazla pay alacaklardır. Sağlıkçılar başta olmak üzere her insanın bu tarihsel dramda; iyilik halinin devamı ve reorganizasyonunda üzerine düşeni yapma görevi ve sorumluluğu vardır diye sadece düşünüyorum ben de...

Kötülüklerden arınmış, iyilik dolu gelecek günler için; gün Êzidi olma günüdür, uzun lafın kısası...

İyilikleri bozan, iyilik haline zarar veren, ya da iyilik halini sonlandırmayı doğuran her durum sağlık emekçisinin bir görevi ve sorumluluğudur

Yani en eski “en iyi” olana ulaşma yolu, ulaşma inancının ismidir Êzidilik... Sağlıkla ne alakası?

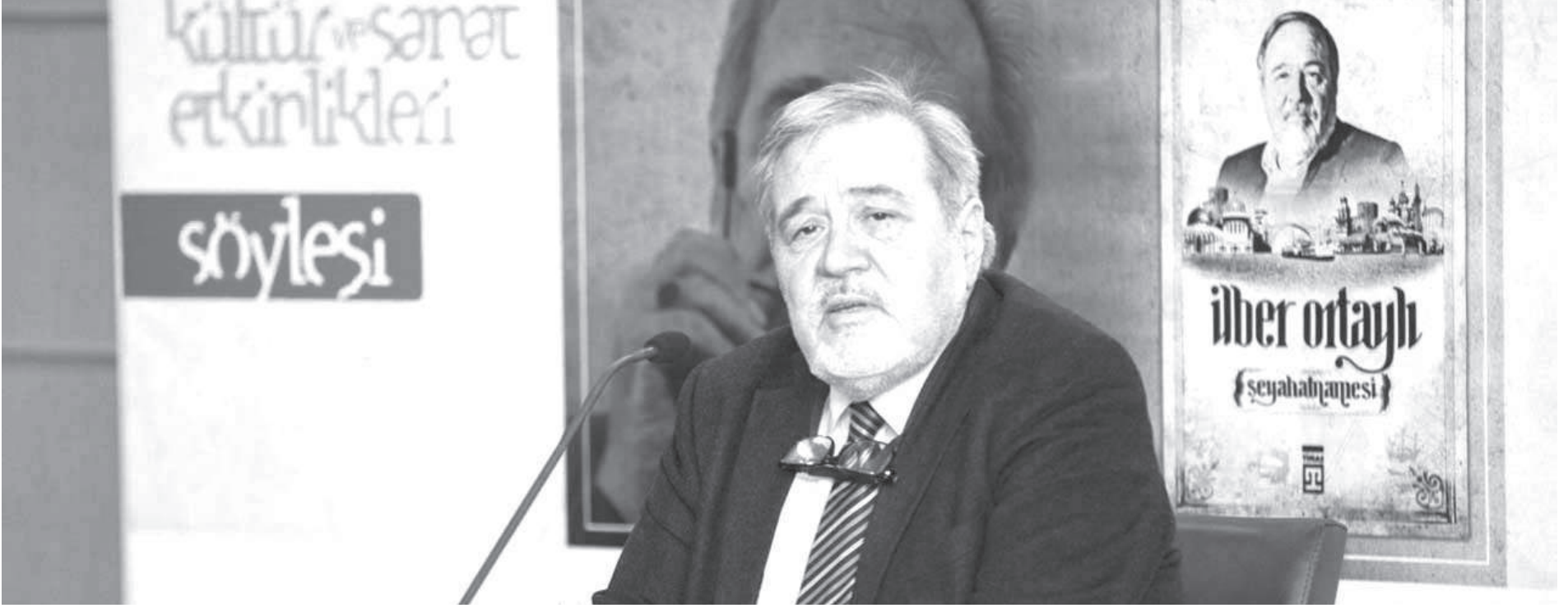

“Bir İlber Ortaylı
Eleştirisi”

ÖNDER BİROL BIYIK

Ah şu ‘millet’ meselesi...

Malum bizim ünlü bir tarihçimiz var; İlber Ortaylı... Murat Bardakçı hasedinden çatlasın, Halil İnalcık’tan sonra ‘yaşayan en büyük Türk tarihçisi’ kabul edilir. İlber Hoca yeter ki tarih konuşmaya başlasın, bilgi birikimine, ‘computer hafızası’na o saat şapka çıkarırsınız. Ancak ilmine irfanına daha ilk dakikada vurulduğunuz hocamızdan tarihe ilişkin daha kararlı sonuçlar çıkarmasını beklersiniz, değil mi?

Yapmaz İlber Hoca...

Nazik konularda kimseyi karşısına almamak ama illa da devleti kızdırmamak adına eveler geveler, bir takım ‘yüksek bilgileri’ peş peşe sıralayıp meseleyi entelektüalizmin labirentlerinde ustaca kaybeder gider.

Tarihten çıkardığınız nesnel sonuçları cesaretle savunmak için ‘devlet tarihçisi’ olmanın ötesinde vasıflara sahip olmanız gerekir. İlber Hoca da eksik olan da bu maalesef. Anayasadan ‘Türk’ kavramının kaldırılıp kaldırılmamasına ilişkin bakış açısı da aynı gelenekçi- devletçi bakışın esesidir.

Bakın bu konuda ne inciler döktürüyor İlber Hoca...

“Kendine has dili olanlara MİL-

LET denir. Sonu “...Li,Lı” ile bitenler soyu belirsizdir; Amerikalı, Kanadalı, Perulu, Pakistanlı, Avustralyalı, Arjantinli, Şilili, Yeni Zelandalı, İsveçli....diyebilirsiniz çünkü bunların kendine has dilleri yoktur.

Alman’a Almanyalı, Fransız’a Fransalı, İtalyan’a İtalyalı, İngiliz’e İngilizli, Rus’a Rusyalı, Japon’a Japonyalı.... diyemezsiniz. Aynı Türk’e Türkiyeli diyemediğiniz gibi Allah’ın öküzleri...

İlber Hoca’nın zihin dünyasında ‘Türklük’ kavramı, bu toprakların birleştirici hamuru, mayası, köküdür. Yani onu kaldırırsanız köksüz, soysuz bir halka dönüşürsünüz. Milliyetin temelinde de -başka hiçbir şey yok demek ki!- dil vardır. Kendine has bir dil!

**ilmine
irfanına
daha ilk dakikada
vurulduğunuz
hocamızdan tarihe ilişkin
daha kararlı sonuçlar
çıkarmasını beklersiniz,
değil mi? Yapmaz
İlber Hoca...**

Hadi İlber Ortaylı’nın mantığı ile yol alalım ve günümüz Türkçesinin ne derecede kendine has bir dil olup olmadığı tartışması bir yana bırakarak soralım, İlber Hoca kendine has dili olan

Kürtleri, Çerkezleri, Lazları vs. bu asil Türk kavramı içinde kabul ediyor mu acep? Yoksa mesele farklı kimlikler

olunca, böylesi prüten bir etnik köken vurgusunu bir komutla unutup, asimilasyonist Türk milliyetçiliğini aklamaya yeni kurgusu olarak sonradan literatüre eklenen ‘Kültürel milliyetçilik’ zırvallığına mı sarılıyor?

Uluslaşma dediğiniz meselenin geçmişi dünyada 300 yıl, bizde taş çatlasın 150 yıldır. Yusuf Akçura’nın Üç Tarzı Siyaseti’ni; Pan Osmanlılık’tan Pan İslamcılığa, oradan Pan Türkizm’e nasıl dümen kırdığını, 1. Meclis’teki Lazistan, Kürdistan milletvekillerinin varlığını, cumhuriyet öncesi ve sonrası etnik katliamları, Mustafa Kemal’in başta ne vaat edip sonra neler yapıp ettiğini uzun uzun tartışacak değilim... Bütün bunları İlber Hoca bizden çok daha iyi bilir. Bilir de söylemez. Çünkü onun tarih okumasında gücünün yaptığı haktır. O tarihi analiz etmez, anlatır. Oysa tarih, bilmek kadar eleştiri de içerir. Aksi halde tarih biliminin sosyal ilerlemelerde hiç payı olmaması gerekirdi. Bu nedenden İlber Hoca iyi bir ansiklopedist olabilir ama iyi bir analist değildir. Bunun tek nedeni de onun tarihe, devletçi pencereden

bakmasıdır.

Hala 1920’lerde yaşadığımız sorunları tartışıyorsak, İlber Hoca’nın da umutsuzca korumaya çalıştığı ‘Kemalist uluslaşma’ maya tutmamış demektir. Bugünün küresel dünyasında neo-liberalizm dışı, demokratik ve özgürlükçü toplumsal modeller üzerine kafa yormadan, soğuk savaştan kalma kavramları güncelleyerek kimse bir arpa boyu yol alamaz. Siz söyleyin, alıyor muyuz?

Ben şuna inanırım, hiçbir kimlik bir ‘üstünlük’ vakfetmediği gibi ‘alçaklık’ sebebi sayılamaz, sayılmamalıdır. Anadolu gibi çok kimlikli, çok kültürlü, çok inançlı coğrafyalarda farklılıklar baskı ve manüplasyon konusu olmaktan çıkarılıp zenginlik görüldüğü ölçüde yeni toplum sözleşmesinin temeli sağlam atılmış, gerçek bir demokrasi kültürü inşa edilmiş olur. Bunu sağlamak için illa ‘Türkiyeli’ demek zorunda da değilsiniz. Anayasada bir kimliği kayırıp diğerini baskı altına alan tariflerden sakınır, hakkaniyetli bir ‘vatandaşlık tanımı’ getirirsiniz, olur biter.

**Hala
1920’lerde
yaşadığımız sorunları
tartışıyorsak, İlber
Hoca’nın da umutsuzca
korumaya çalıştığı
‘Kemalist uluslaşma’
maya tutmamış
demektir**

İran Kültür Ataşesi'nden Başkan Kılıç'a ziyaret

İran İslam Cumhuriyeti İstanbul Başkonsolosluğu Kültür Ataşesi Hasan Şabani, Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç'a nezaket ziyaretinde bulundu.

Oğlunun katilini affederek son anda ipten alan ve Maltepe Belediyesi tarafından "Yılın Annesi" seçilen İranlı Samareh Ali Nezhad'ın, geçen mayıs ayında rahatsızlığı nedeniyle törene katılamaması nedeniyle ödülü onun adı-

na alan Hasan Şabani, bugün Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç'ı makamında ziyaret etti. Oldukça sıcak bir atmosferde geçen ve karşılıklı hediyelerin verildiği görüşmede, Maltepe ile İran arasındaki kültürel faaliyetlerin geliştirilmesi konusunda fikir alışverişinde bulunuldu. Ziyarette Şabani, Kılıç'a, İran İslam Cumhuriyeti'nin kurucusu Ayetullah Humeyni'nin "Mesih Nefesli Aşk" kitabını hediye etti.

Maltepe Çevre Gönüllüleri Hacıbektaş'ta

51'inci Ulusal, 25'inci Uluslararası Hacı Bektaş Veli Anma Kültür ve Sanat Etkinlikleri'nde büyük coşku yaşandı

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun da katıldığı etkinliklere, Maltepe Belediyesi Çevre Gönüllüleri de destek verdi.

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç'la ilklere imza atan, barışı, dostluğu ve hoşgörüyü şiar edinen Maltepe Belediyesi Çevre Gönüllüleri ekibi, Hacıbektaş'ta etkinlikler ön-

cesi çevre temizliği yaptı. Maltepe Belediyesi ayrıca, Hacıbektaş'ta etkinliklere katılan vatandaşlara araç da tahsis etti.

"Halka hizmet hakka hizmet"

"Halka hizmeti Hakka hizmet saymak, renk, dil, din, ırk, cinsiyet ve görüş ayırt etmeden, tek bir kişiyi dahi geride bırakmadan hizmet için yola çıkan dostlarımızın Allah yar ve yardımcısı olsun" diyen Başkan Kılıç, toplumun her kesimine ulaşacaklarını bir kez daha vurguladı.

Hacıbektaş Belediye Başkanı Ali Rıza Selmanpakoğlu da Maltepe Belediyesi Çevre Gönüllüleri'nin çalışmalarını överek, kendilerine teşekkür etti.

Tuzla'da haksız kazanç sağlandı mı?

CHP Genel Başkan Yardımcısı Sezgin Tanrıkulu, Tuzla'da yaklaşık 15 yeni tersaneye yer açılması için denizin doldurularak 350 bin metrekare alanda yeni bir liman yapımı işini üstlenen şirketin haksız kazanç sağladığı iddialarını Meclis'e taşıdı.

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı Lütfi Elvan'ın yanıtlaması istemiyle TBMM Başkanlığı'na soru önergesi veren Tanrıkulu, şöyle dedi: "Şirketin, dolgu alanını inşaat hafriyatı boşaltma alanı haline dönüştürerek bu sayede hem dolgu taşına para vermediği hem de dökülen hafriyat için kamyon başına 190 TL tahsil ederek, yaklaşık 6.5 milyon Türk Lirası tutarında haksız kazanç elde ettiği iddiası doğru mudur? Firmanın sözleşmede

dolgu alanının kesinlikle hafriyat, toprak gibi deniz suyunda çözülen maddelerle dolduramayacağı, sadece sağlamlık ve aşınma deneyi sonucunda yeterlilik gösteren kayaların kullanılması gerektiği belirtildiği halde, hafriyat kamyonlarından boşaltılan hafriyatlarla yapım işini sürdürdüğü, bu şirketin yüksek kâr elde etmek için yaptığı iddia edilen bu usulsüzlük sonucunda Marmara Denizi'nin kirlendiği ve sözleşmede belirtilen şartlara uyulmaması sonucu sağlam olmayan, çürük bir marina inşa edildiği ve daha da vahimi ve bütün bu usulsüzlüklere resmi yetkililerce göz yumulduğu iddiaları doğru mudur? İstanbul Tuzla'da deniz doldurularak yapılmakta olan liman yapım işi için ÇED Raporu düzenlenmiş midir?"

DAĞLARCA BURADA!

‘Şiirlerle ve anılarla Dağlarca’ gecesi

“O ozanın yeryüzünce bilinmemesi, doğduğu yerin karanlığındandır”
(Fazıl Hüsni Dağlarca)

Beşiktaş Belediyesi, 2008 yılında kaybettiğimiz Türkçe’nin büyük ozanı Fazıl Hüsni Dağlarca’nın 100. Doğum Yılı’nı bir dizi etkinlikle kutlayacak.

1914 Beşiktaş doğumlu olan Dağlarca için düzenlenecek etkinliklerin ilki, Dağlarca’nın doğum günü olan 26 Ağustos Salı günü, saat 20:00’de Beşiktaş Abbasağa Parkı’nda gerçekleştirilecek.

“Dağlarca Burada! Şiirlerle ve Anılarla Dağlarca” adlı etkinliğe Doğan Hızlan, Ataol Behramoğlu, Haydar Ergülen, Sennur Sezer, Adnan Özyalçınar, Enver Ercan, Orhan Alkaya, Ertan Mı-

sırlı, Zeynep Oral, Müşir Kaya Canpolat, Mustafa Köz, Türkan Yeşilyurt, Ahmet Soysal, Leyla Şahin, Pelin Özer, Engin Turgut, Egemen Berköz gibi edebiyat dünyasından çok sayıda isim katılıyor.

Sanatçılar Emin İğüs ve Eylem Pelit, verecekleri konserde Dağlarca’nın şiirlerinden bestelenen türküleri seslendirecek.

Şair için gazeteci Yasemin Arpa tarafından hazırlanan “Dağlarca Burada” belgeselinden de kısa bir bölüm gösterilecek.

Ayrıca, etkinliğe katılacak çocuklara Beşiktaş Belediyesi tarafından Dağlarca’nın çocuk kitap-

ları dağıtılacak.

Dağlarca Şiir Yarışması...

Beşiktaş Belediyesi, Dağlarca’nın 100 yaşı onuruna bir de şiir yarışması başlatıyor. Dağlarca için ilk kez yapılacak Şiir Yarışması’nın koşulları önümüzdeki günlerde belirlenecek.

Seçici Kurul’da kimler var?

PEN Türkiye Merkezi ile Yazarlar Sendikası’ndan birer temsilci ile Doğan Hızlan, Prof. Dr. Talat Sait Halman, Enis Batur, Ataol Behramoğlu, Haydar Ergülen, Enver Ercan, Sennur Sezer, Adnan Özyalçınar.

DAĞLARCA BURADA!

“Şiirlerle ve Anılarla Dağlarca” Gecesi

Tarih: 26 Ağustos 2014
Yer : Abbasağa Parkı
Saat : 20:00

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA 100 YAŞINDA

Katılımcılar:

Adnan Özyalçınar Ahmet Soysal Ataol Behramoğlu Av. Müşir Kaya Canpolat Doç. Baki Asiltürk Bilfen Koleji Öğrencileri Doğan Hızlan Egemen Berköz	Engin Turgut Enver Ercan Ertan Mısırlı Haydar Ergülen Hüseyin Alemdar Konur Ertop Leyla Şahin Mustafa Köz	Nurşen Kayatürk Osman Nuri Boyacı Pelin Özer Sennur Sezer Prof. Dr. Talat Sait Halman Türkan Yeşilyurt Yasemin Arpa Zeynep Oral
---	--	--

Sunucu: Rüştü Erata

Konser: Emin İğüs - Eylem Pelit

Belgesel Gösterimi

Birlikte Sevgiyle
“Türkiye’nin yükseleni BEŞİKTAŞ”

www.besiktas.bel.tr
besiktasbelediyesi
besiktasbel

444 44 55

BESİKTAŞ BELEDİYESİ

Maltepe’de yol çöktü

Maltepe D-100 Karayolunda bir otomobil firması inşaatı için yapılan kazı çalışması sırasında göçük meydana geldi. Göçük nedeniyle çöken yanyol, yaya ve araç trafiğine kapatıldı.

Olay geçen cuma akşamı saat 19.00 sıralarında D-100 karayolu Aydınevler Mevkii’nde bulunan bir otomobil firmasının inşaatı için yapılan kazı çalışması sırasında meydana geldi. Çalışması sırasında yaşanan göçükle birlikte D-100 karayolunun paralelinde bulunan yanyol büyük bir gürültü ile çöktü. Göçüğün ardından yol tamamen araç ve yaya trafiğine kapatıldı. Olayda herhangi yaralanma ve can kaybı ya-

şanmadı.

Göçük olan alanda Maltepe ana hat su borusunun geçtiği öğrenildi. İSKİ yetkililerinden alınan bilgiye göre boruda herhangi bir zarar meydana gelmediği fakat güvenlik amaçlı hattın bir süreliğine kapatıldığı öğrenildi. Görgü tanıkları ise olayın meydana gelmesinin ardından dolu bir İETT otobüsünün geldiğini ancak yetkililerin durumu farkederek aracı durdurması nedeniyle facianın eşliğinden dönüldüğünü ifade ettiler. Öte yandan göçük alanının yaya kaldırımının bulunduğu yerde yarıklar oluştuğu görüldü. Otomobil firmasının inşaatındaki çalışmalar ise devam ediyor.

Maltepe’de heykel yıkımı ve devlet terörü protesto edildi

15 Ağustos Cuma günü Diyarbakır’ın Lice ilçesi Sîse (Yolçatı) köyünde Kürt Özgürlük Hareketi’nin öncülerinden Mahsum Korkmaz’ın heykeli dikilmişti. Dikilen heykele Lice Sulh Ceza Mahkemesi tarafından yıkım kararı çıkması sonucu 19 Ağustos günü sabah saatlerinde askeri operasyon düzenlenerek heykel yıkılmıştı. Yıkım operasyonuna direnen Lice halkına askerin karşılık vermesi sonucu yurttaş Mehdi Taşkın ve Uzman Çavuş Uğur

Ünal hayatlarını kaybetmişlerdi. Aynı akşam HDK Maltepe Meclisi tarafından Maltepe’de protesto eylemi düzenlendi. Okunan bildiride; askerin gerçek mermilerle ve gaz bombalarla halkın üzerine ateş açtığı ve Mehdi Taşkın’ın bu sebeple öldüğü belirtilirken, ölen Mehdi Taşkın’ın faillerinin bulunup hesap vermesi gerektiği ve devletin şiddet içeren müdahalelerde bulunarak toplumun değerlerini talan etmekten vazgeçmesi gerekliliği vurgulandı.

BEDROS DAĞLIYAN

Meryemin gözyaşları

Meryem'in yaşadığı acıyı bize de olduğu gibi yansıtan koronun içindeki yalın kadın sesi, tüm tenimi yalayıp geçerken ben bu topraklarda yaşanan acıları düşünüyordum... Bu yakarış salt beni değil, acılardan nasibini almış kadın, erkek ya da çocuk tümünü etkilemişti... Yüzlerindeki derin acıyı yansıtan gözlerden inen bir damla yaş ve kaşlardaki derin hüznü kavrış bunu ele veriyordu.

301 tarihinde Hristiyanlığı, ilk resmi devlet dini olarak kabul eden Ermeniler, Hristiyanlık öncesi paganizm döneminden gelen ve halk tarafından çok benimsenen ve asırlardan beri kutlanan bayram ve yortuları büyük bir başarıyla Hristiyanlığa uyarlayarak tekrar yaşama soktular. Bu bayram ve yortuların bir çoğunu köklü bir geçmişi olan Ermeni kilisesi de dini bayram olarak tanıdı ve kabul etti.

Hristiyanlığın Ermeniler tarafından resmen kabulünden sonra, Yeni Yıl, İsa Mesih'in doğum gününe bağlanırken, Hristiyanlık öncesi Ermeni Tanrıçası ANAHİT'i anma günü de Azize Meryem Ana'nın Ölüm gününe ve Göğe alınışına bağlanır.

Kuzey yarım kürede bolluk ve bereketlilik günleri olan Ağustos ayının ortalarında, Ermeni takviminde eski adıyla Navasart ayında bayram olarak kutlanırdı. Ermeniler için meyvelerin en lezzetlisi, en değerlisi, en kıymetlisi olan Üzüm'ün kutsanması da, insanların ilk mahsullerinin en kıymetlisini Tanrıya sunup şükranlarını bildirmelerini simgeler. (Hristiyanâleminde senenin değişik zamanlarında, kiliselerde de Tanrıya Şükran ayinleri yapılır). Ermeni yaşamında kutsanmış Üzüm suyu (şarap) aynı zamanda İsa Mesih'le İçleşmeyi (Hağhortutyun) simgeler.

Ermeni kilisesinin 5 büyük dini bayramlarından(dağavar) olan Asdvatza-dzin (Meryem Ana) yortusu Verapogum (Göğe Alınış) ve Khağogorhnenk

(üzüm kutsama) bayramıdır. Hristiyanlık dönemlerinde, bayram arifesinde papazlar bir ellerinde haç, diğerinde makas ayın giysileriyle ve yardımcıları eşliğinde (Tbir, Sargavak) mum ve kandilleri, Tanrı'ya yakararak manastırları, köyleri, kiliseleri dolaşır açık hava ayinleri (Andastan) icra ederler. Bağlardan toplanan üzümler, kiliselerde görkemli ayinlerle kutsanır, ilk üzüm salkımı bereket niyetine su kaynaklarının kenarlarına, Haçkar'ların üstüne bırakılır. Üzümlerden yapılan şaraplar fiçılara doldurularak evlere dağıtılır ve üzüm asla kutsanmadan yenmez.

Meryem Ana neredeyse Anadolu'nun tüm dinlerince kutsal sayılır. İncil'de şöyle yazar: Seni taşıyan ana karnına ve emdiği memelere ne mutlu' (Luka 11:27)

Oğulun gerildiği çarminın altında, boynu bükük, çaresizce ve tarifsiz acılar içinde usulca ağlayan bir anne ki, annelerin acılı yüreğini gösterebilecek bundan daha çarpıcı bir görüntü olabilir mi? Başını ölmüş oğlunun kanları içindeki göğsüne yaslanmış acılı bir anne nasıl teselli edilebilir?

O kutsal anneler, yüzyıllardır bu topraklarda katledilen çocukları için gözyaşı döküyor. Süt verip canından yaratıkları çocuklarının zalimce öldürülmelerine karşı sadece çaresizce yaş akıtmaktan başka bir şey gelmiyor el-

lerinden... İşte Gazze'nin Filistinli Halkı, işte Suriye ve Irak'ın Ezdileri, Ermenileri, Süryanileri

1832'den, 1846'ya kadar, 150.000 Kürt-Êzdiyi, Kürt-Hristiyan'ı, Hristiyan inancına sahip olan bölgedeki insanları katleden Cizîra Botan beyi Bedirxan Bey'in sahip olduğu dünya görüşü, kendi ırkına ve diğer ırklara, kendi dini inancına ve diğer dini inançlara yaklaşımı bu analara nasıl anlatılabilir

Êzdi dini inancına mensup Kürtlerin 1840'taki sayılarının 200.000, 1890'a gelindiğinde ise bu sayının 50.000'e indirilmesi nasıl açıklanır bu analara... 50 yıl içinde doğumlar dâhil nüfus oranının 200.000' in

çok üstünde olması gerekirken, sayının 50.000'e inmesi Bedirxan Bey'in Kürt nüfusunu yok etme pratiğinin kanlı bir sonucudur. Bu yok etmede hedef olarak sömürgeciyle ilişkileri iyi bir tarzda yürütme amaçlandığı gibi, farklıya yaşama hakkı tanınmama anlayışı da damgasını vurmaktadır. 1842 de ise bu kez Hristiyan Kürt olan Nesturî halkı çoluk çocuk demeden Bedirxan Bey tarafından katledilirken yine analar ağlıyordu... Tarih, acıların, katliamların tekerrüründen başka bir şey değildi... Bu kez de 1915'de Ermeni kırımı ve Süryani kırımı (Seyfo) yaşandı... Şimdi de analar ağlamaya devam ediyor... Bu topraklarda kan ve gözyaşı hiç dinmeyecek galiba canlar...

Bu topraklarda yaşayan bilhassa farklı dini inançlara sahip halkların anaları yüzyıllardır ağlamaya devam ediyor. Bu bazen Kürt, bazen Ermeni, Yakubi ya da Yahudi anaları olabiliyor. Artık bu topraklarda yeterli sayıda olmayan bu halkların evlatları göç ettikleri yerlerde de ağlamaya devam ediyorlar...

Bu Pazar kilisede birçok dinden analar vardı. Her ana kendi dilinde çocukları için uzun ömür diledi Meryem Ana'dan; sonra da o kutsal meyveyi üzümü bir daha böyle acıların yaşanmaması dileğiyle inançlayedi...

Hayat ebedi

Eller açıldığında Tanrıya
İncir ağacına bak
Bilirsın yazın gelişini ve
kardeşliği muştular
Bir Nar'ı kır pazar ayininde
iyilik çoğalsın

Fısıldadığında kadife sesi
Meryem'in
Diz çöküp, yakar Tanrı'ya
Bil ki "Hayat ebedi!"

Taş duvarlarda şavkır o vakit
Mihraptaki mumların müjdeli
alevi
Aydınlatır şefkatle bakan
yüzleri ve ruhları
Sinemde yansır geçmiş
zamanın efsunlu ışığı

Aydınlık gözlerle bak bana!
Kalma sakın kötücül
karanlığa!
Kalp gözümde çoğalsın
kardeşliğin nefesi

Tekrar fısıldadı kadife sesi
Meryem'in
"Gizemli hayatın ışıklı yolunda
Yolcuyuz hepimiz; olma
pervasız!
Bil ki; hayat ebedi!"

Antakya, 11 Kasım 2012
Bedros Dağlıyan

UNUTTUKLARIMIZ

ERDAL BOYOĞLU

Tek adamlar!

Ortadoğu toplumları, İslam'ın olduğu yerler, iktidar koltuğunda oturan yöneticiler rahatlıkla "bu benim oldu, istediğimi yaparım" diyenler iktidar hırsına doymuyor.

Hiçbir şey yetmiyor. Daha fazla daha fazla diyorlar.

Yetkileri hemen kendine tanıyan yasalar çıkartıyorlar.

İktidar gücü ile aklı ve mantığı da yok ediyorlar.

Bu filmi daha önce 1920'ler de görmüştük. şimdi de benzer bir süreçten geçiyoruz.

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın lideri olduğu AKP, tek parti olarak meclise girdi. Ve bizler 1920'lere geri döndük. Önerdikleri sisteme göre halkoyuyla seçilecek parlamento meclis olacaktı. Başbakanı atayacak, yönetecek ve canı istediğinde başbakanı görevinden alacak, kurulan partileri kapatacak, idam fermanlarını uygulayacaktı.

İstiklal mahkemelerinde 60 bin kişi tutuklandı, yargılandı ve 1054 kişi de idam edildi.

İstiklâl Mahkemeleri'nin en temel

özelligi, yargılananların itiraz yani temyiz haklarını kullandırmadan, mahkemelerde aynı gün-hafta içerisinde tutuklanıp, yargılanıp ve cezaların infaz edilmesidir.

Uğur Mumcu, 11 Kasım 1992 tarihli Cumhuriyet Gazetesinde yayımlanan "İstiklal Mahkemeleri" adlı makalesinde; "İstiklal Mahkemeleri 'mahkeme' sayılmazlar. Bunlar, savaş ve ihtilal dönemlerinde rastlanan anti-demokratik 'infaz kurulları'dır." diye yazar.

Kemalist iktidar için her şey mübahtı. 1924 anayasası hazırlandı ama Türk'ün Türkten başka dostu olmadığı için azınlıklar, Kürtler, Çerkesler ve Aleviler yok sayılmahydı, çünkü onlar Türk değildi. Türkçü bir sistem olarak hazırlanan anayasa "ne mutlu Türküm diyene" diyenlerin olmuştı.

Peki hiçbir demokratik hakları vermeyen, eşitlik ve adalet taleplerini kanla bastıran bir sistemin adı ne olabilirdi, diktatörlükten başka. Bugün CHP tutuşmuş, yatıp kalkıp AKP diyorlar. Şeriat gelecek diyorlar. Hiçbir demokratik hakları vermeyecek diyorlar. Peki

Atatürk ve onun partisi CHP'nin yaptıkları neydi?

CHP'nin tek parti dönemi neydi?

1923-1950 cumhuriyetin kuruluşunu ve onun uygulamalarını görmek için öğrenmeye, bilmeye ve sorgulamaya cesaret etmek gerekmiyor mu?

1920'lere, T.C. kuruluş dönemi-ne, "Bir meclisin" olduğu Cumhuriyet başlangıcına, yeni bir anayasayı ve yeni bir sisteme 'cumhuriyet' ve cumhurbaşkanı Atatürk'ün yetkilerine bakmak gerekmiyor mu?

Neymiş o yetkiler, neymiş o süreç?

"Yürütme yetkisini tümüyle elinde tutan Cumhurbaşkanı ve onun meclis üzerindeki hakimiyeti milletvekillerini istediği gibi, istediği yerde seçtirmek istediklerini atayıp istemediklerini görevden almasını sorgulamak gerekmiyor mu?"

Seçimlere götürme yetkisine sahip

olan tek adam sürecini sorgulamak gerekmiyor mu?

Başbakan İnönü'yü, kendi isteğine göre görevden alıp yerini Celal Bayar'a vermesini sorgulamak gerekmiyor mu?

AKP'nin istediği sistem, Atatürk'ün kendisi ve CHP'nin bir taklididir. Etme bulma dünyası buna derler galiba; dün Atatürk ve CHP, bugün Erdoğan ve AKP. Yeni bir Atatürk, yeni bir cumhuriyet

Aslında, tek adam dönemi, AKP'nin başkanlık önerisine benzeriyor mu? AKP tek parti olmak istiyor, tek adam olmak istiyor, bütün yetkiler elinde toplansın istiyor. İstediklerini başbakan istemediğinin alaşağı etmek istiyor. İstediklerini milletvekili yapıyor, istemediklerini aday bile yapmıyor,

yargı, yasama ve yürütmeyi elinde tutmak istiyor.

AKP'nin istediği sistem, Atatürk'ün kendisi ve CHP'nin bir taklididir. Etme bulma dünyası buna derler galiba; dün Atatürk ve CHP, bugün Erdoğan ve AKP. Yeni bir Atatürk, yeni bir cumhuriyet.

Devam edecek ..

İSHAK KARAKAŞ

Ben o heykelin Kürt halkı için ne ifade ettiğini iyi biliyorum. Diyarbakır'ın Lice ilçesine bağlı Sisê (Yolçatı) köyündeki şehitliğin girişine dikilen heykelin. Mahsum Korkmaz'ın yani Egî'tin heykelinin.

Lice Sulh Ceza Mahkemesi, heykel dikildikten birkaç gün sonra heykelin kaldırılması kararı verdi ve ben bu yazıyı yazarken kadın, erkek, genç, yaşlı halk şehitliğe akın ediyordu heykeli olası bir operasyona karşı korumak için, savunmak için.

Twitter'da yazılanlara bakıyorum da 'kardeşlik' söylemini diline dolamış birçok insan kardeşinin değerlerinden, acılarından, kıvançlarından ve tarihinden ne denli bihaber. Kürtler'e onlarca yıl resmi tarih tezleri ezberlettirildi, dağına, taşına TSK'nin militarist sloganları yazıldı, katliamcılarının isimleri kışlalara, hatta sokaklara verildi ama Kürtler kendi değerlerine

sahip çıktığında mahkemeler bu hal-ka yargı kararları, devlet ise askeri, polisiyle saldırdı.

Bugün bir barış, bir müzakere sürecinden bahsediliyor ama süreç saygıyı bir türlü beraberinde getirmiyor. Kürtler'in bu heykele dokundurtmayacaklarını ısrarla söylemelerine rağmen devlet kararında inat ediyor. Türk milliyetçiliği kışkırtılıyor, kirli savaş döneminin propaganda terimleri ve üslubu medyada saygısızca yer buluyor.

Çünkü süreç hala gerektirdiği kurumsallaşma ve pratikleşmeye kavuşmadı. Bu sürecin ve barış fikrinin toplumsallaşması için elzem olan Adalet ve Hakikat Komisyonları hala kurulmadı.

Oysa bu komisyonlar kurulsa ve işlerlik kazansa, gerçek bir yüzleşmenin önü açılrsa, toplum son 30 yılda mesela tam da heykelin dikildiği Li-

ce'nin gördüğü zulümden haberdar olsa, empati gelişir ve Egî'tin Kürtler için ne ifade ettiği öğrenilir ve belki devlet ve mahkemeleri olmasa da Türkler Kürtler'in bu değerlerine saygı duyarak bakmaya başlar.

Son 30 yıl kadim Kürt halkının tarihinde çok önemli bir dönemeç. Bu dönemeğin dönülmesinde Egî çok önemli bir isim. Ve Kürtler elbette tarihlerine sahip çıkacak ve toplumsal değerlerini çocuklarına miras bırakacaktır. Bu onların hakkıdır.

Tarih bir halkın kimliğinin en önemli oluşturuğu öğelerindendir. Kürtler bunca bedeli kimliklerine sahip çıkmak için ödedi. Tarihlerini ve değerlerini muhafaza etmek onların hakkıdır.

Bu hakkı tanımayan bir barış süreci olmaz.

Bu sabah (19 Ağustos, Salı) erkenden ve tedirgin uyandım. Öldürmekten, katliamdan başka devlet, hükümet olma yöntemi bilmeyen TC ve onun hükümeti yine Lice'de sivil halka tankı, topu, tüfeği ile saldırıyordu. Ağır yaralanan 23 yaşındaki Mehdi Taşkın adlı genci kaybettik bu sabah Lice'de. Kürtler, senelerdir sadece barış demiyor, 'onurlu barış' diyor. Onların değerlerine, tarihine saldırıp onurlarını kırmaya kalkışırsanız, bu ülkenin barış umutlarına siz kast etmiş olursunuz, Kürtler değil.

Kürtler'e değerlerini unutturamazsınız.

İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar ile
'Nabız'

her Pazar saat 22.00'de
MedNûçe TV ekranlarında

Gündemin en sıcak konuları farklı konuklarla özgür
medya ortamında tartışılıyor: Nabız'da

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

Fehim Işık ile **'Kûçename'**
onbeş günde bir

Pazar günleri saat 16.00'da
MedNûçe TV ekranlarında

Sokağın sesi, halkların nefesi ve meydanların
dinamizmi: Kûçename'de

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

Melda Onur

İshak Karakaş

Davetimizi kabul ettiğiniz için çok teşekkür ederim. Hemen başlayalım isterseniz. CHP’de neler oluyor?

CHP’de 90 yıldır çeşitli zamanlarda olan tekamüllerden bir tanesi daha oluyor. CHP, dediğim gibi çok eski bir parti, dönüşüm değişim geçirmiş bir parti, bu işte Ecevit’in gelişi, genel başkanın gelişi, kapatılması, bu süreçte de işte şimdi çok önemli bir seçime gidiyoruz, gerçekten çok önemli. Yani Türkiye için, sadece CHP için değil.

Genel seçimleri kast ediyorsunuz, değil mi?

Bir karanlığa gömülüyoruz. Ne olduğunu bilemiyoruz. Başkanlık mı yoksa yarı-başkanlık mı, Erdoğan rejimi mi bilemiyoruz. Bir kara deliğe doğru sürükleneceğiz. Ya da parlamenter sistemle devam edeceğiz. Şunu söyleyeyim, son dönemde CHP’de yapılan yanlış seçimler olduğunu düşünüyorum. Bu tabii parti genel mer-

kezinde danışmanlarla konuşulmuş, birçok kişinin desteğini almış ya da almamış, ben bunlar niye yapıldı diye sorgulayacak kişi değilim. Ama bundan sonraki süreçte, yani önümüzdeki on ayda, sıfır hata ve çok doğru partinin en doğru seçimlerle seçimlere gitmesini umuyorum. Yani parti meclisinin oluşturulması, parti yönetiminin oluşturulması partinin en sağında sosyal demokratlar olsun umudunu yeşertiyor bende. Beklentim bu yönde. Bu sonuç olarak CHP’nin kurultaylarından biri. CHP de kurultaylarla yaşayan bir parti. Bence kurultay CHP’nin daha uzun yıllar yaşayabilmesinin bir oksijen kaynağı. Çünkü kurultay yapmayan partiler belli bir süre sonra yok olup gidiyorlar.

CHP nedense her seçim sonrası bir kurultay yapıyor. Halk arasında da artık CHP’ye kurultay partisi diyorlar. Niye bu kadar çok kurultay yapıyor?

Doğru, çünkü bir hesaplaşma, bunun bir bedelinin ödenmesi gerekiyor. Bir özeleştirici için o kurultaylar toplanıyor. Ama bence doğru kurultay sonucu çok eski olmayan bir siyasetçi olarak büyüklerimin affına sığmıyorum, kafaların kişilerin değişmesi değil, önemli olan partinin politikalarını, duruşunu belirleyecek olan dökümanların düzenlenmesidir. Aksi takdirde oraya Ahmet’i koyarsınız, Mehmet’i koyarsınız o da uygular. Ama çoğunlukla faturanın kişiye kafaya, adama, kesilmesi yönünde bir eğilim oluyor. Ben bunu doğru bulmuyorum. Ben çünkü CHP’deki insanların çok iyi niyetli olduğunu düşünüyorum. Hata yapabilirler ama çalışmada iyi niyet olduğunu varsayıyorum. Şöyle düşünüyorum, yazılı kurallara göre çalıştıklarını sanıyorum.

CHP’nin altı ilkesi var ve ona bağlı kalıyor. Neden bir reform ihtiyacı duymuyor?

Reform çeşitli zamanlarda oluyor. Sonuçta reformdan kasıt ne olabilir? Bakıldığında genel başkan ile birlikte 2010’da rüzgarla yaratılan değişimde ciddi bir reform beklentisi vardı. Ama genel başkanımız daha çok tabii ne derler devrimci değil evrimci. Zamanla yaydı. Bence çok çalışkan bir insan, çok iyi niyetli bir insan. Ama tabii zor bir parti. Bir taraftan ileri bir adım atarken birileri sizi iki adım geri çekmeye çalışıyor. Ve orada partinin bir tereddütü başlıyor bu defa. Tabii karşı taraf da hem kendi algılarını, hem bizim algılarımızı mükemmel yöneten bir organizma var. O yüzden 6-7 Eylül günü partimiz 91 yaşında olacak, 7 Eylül günü yepyeni ve seçime kadar kalacak, ve seçimden sonra da değişmeyecek bir yönetim, parti meclisi, bir bakış açısı, bir söylem, bir vaatler zinciri ve yeni bir heyecanla yola çıkıyor olmamız gerekiyor. Ya olacak, ya olacak yani. Bunun başkına bir şans yok. Bunun için siz ne yapacaksınız

'O adam hepimizi düşman görüyor'

Bundan dört beş ay önce Melda Onur ile bir söyleşi daha yapmıştım. Yerel seçim sonrası ve Cumhuriyet Halk Partisi yine hareketli günler geçiriyor, tartışmaların ardı arkası kesilmiyordu. İşte CHP şimdi de yine böyle bir dönemden geçiyor, yine bir kurultaya gidiyor ve yine bir seçim sonrası oluyor bunlar. Ve ben yine Melda Onur ile buluştum.

Neden Melda Onur? Çünkü lafını esirgemeyen genç bir siyasetçi, parlamento kulisleri kadar sokağı da tanıyor, haklı bulduğu her halk eylemine katılıyor. Yani tam da eğer bir sosyal demokrat parti olmak istiyorsa CHP'nin ihtiyacı olan bir tipoloji. Ve ideolojik olarak da kendime yakın buluyorum onu:

derseniz biz tabii kendi parti içi eleştirilerimizi basın açıklaması değil parti içinde yapmayı tercih ederiz.

**Zor bir kurultay olacak anlaşıl-
lan?**

Yok olmaz, zor bir kurultay olmaz. Gayet iyi olur ama dediğim gibi önemli olan kişilere değil programa, söyleme odaklanmak. Ne bekliyorum, Gezi'nin hepimizde heyecan yarattığı o toplumsal muhalefet ruhunun partiyi sarmasını bekliyorum bir kere. Gezi'de gözünü kaybetmiş, hayatını kaybetmiş, çok değerli insanları parti yönetiminde görmek istiyorum. Kentsel dönüşüm, HES'ler gibi konularda hiçbir tereddüt istemiyorum. Bizim gittiğimiz eylemlerde protesto ettiğimiz konularda iktidar partisi ile ortak davranıp imza atan meclis üyelerinin bunun bedellerini ödemesi gerektiğini düşünüyorum.

**Kendi partinizdekileri kastedi-
yorsunuz değil mi?**

Evet, ben bir gün bir eyleme gitti-
ğimde eğer genel merkez bana dönüp
"Kızım o bizim parti politikamıza ay-
kırı, niye gittin?" demiyorsa, ben de-
mek ki doğru yerdeysem, bunun ter-
sini yapan insanları da çağırıp "bizim
artı politikamız budur, o imzayı ata-
mazsın" diyebilecekleri yeni bir süreci
hasretle beklemekteyim kurultaydan
sonra.

**Peki CHP'nin seçim stratejisi-
ni, aday seçimini nasıl buldunuz?**
Cumhurbaşkanlığı'nda mı?

Evet.

Benim şahsi tercihim herkesin
kendi adayıyla girmesini tercih
ederdim. Daha sonra orada bir bir-
leşme olurdu. Ama öyle bir tercih
oldu. Sonuçta genel başkanımız ve
yönetimimiz danışarak olduğunu
söylüyorlar. Bir isim seçmiş, ben za-
ten söyledim, ben beyefendiyi tanı-
mam.

**Peki parti içinde tartışılmış
mıydı?**

Çok çeşitli toplantılar yapıldı. Bu-
lunduğum toplantılarda bu isim zikre-
dilmemişti. Ama duyanlar ve bilenler
varmış benim daha sonra duyduğuma
göre. Demek ki bir yerlerde zikredil-
miş. Yani sonuçta böyle bir seçim oldu,
artık seçilmiş ve bitmiş bir şey üzerin-
den tartışacak değilim. Sonuç olarak
o bir cumhurbaşkanlığı adaylığıydı.
Biz parti başkanı seçmiyorduk. Yani
değerli bir insan, kişisel bir şeyim yok.
Bence elinden geleni de yaptı. Bu sü-
reçte yapabileceğinin en iyisini yaptı.

**Biliyorsunuz 'MedNuçe' tele-
vizyonunda program yapıyorum.
Sena Kaleli'yi ve Sezgin Tanrıku-
lu'yu konuk olarak aldım. İkisi-
nin de bana söylediği şu; "Aslın-
da konuşuldu, genel başkanımız
işaret etti. Ahmet beyi beklerken
Ekmeleddin bey çıktı." Üstü ka-
palı anlattı yani.**

Ahmet?

**Daha fazla sormadım, üstü
kapalı anlattı yani. Şöyle tarif
etmiş, çağdaş, dilbilen, biraz
mütedeyyin bir insan. Arkadaş-
ları sormuş kendisine, "Arapça
da biliyor mu?" diye, "evet evet,
Arapça biliyor demiş. O zaman
Ekmeleddin bey olduğunu anla-
dım dedi.**

Benim bulunduğum toplantılarda
böyle bir sonuç çıkmıyordu. Ama ben
her toplantıya katılmadım tabii. Ama
dediğim gibi parti başkanı seçmedik.
Her şey yüzde yüz içimize sinmiyor
olabilir. Benim için şu anda en önem-
li şey genel seçimler ve bundan sonra
oluşturulacak parti meclisi. Ben sağda
bulunan, muhafazakar olan kimseyi
kötülemek anlamında söylemiyorum.
Eğer bir gün sağın, muhafazlakarların
hakkını koruyacak biri olcaksa onlar
da sosyal demokratlar olacaktır. Onun
için sosyal demokrat yapımızı koruma-
lıyız. Sağdan gelen insanlarla sağ ko-

ruyamayız. Biz soldan gelecek ve o hak ve özgürlükleri savunan işte bilim adamı, akademisyen, siyasetçi, eylemci, sendikacı kim varsa, hukukçu, onlarla ancak sağın da hakkını koruyabiliriz diye düşünüyorum.

Demirtaş'ın solun yeni lideri olduğunu söylediniz.

Solun yeni lideri demedim zaten, solda yeni bir lider dedim. Solun yeni lideri çok iddialı bir laftır ve solun yeni lideri olmak için ciddi anlamda oy almanız gerekiyor. Yani bir Ecevit'in ulaştığı oyu almanız gerekiyor. O başka bir şey. Ama solda yeni bir lideri şunun için söyledim, Demirtaş kendi partisinin ve kendi davasının -davadan kast ettiğim şuydu, sonuç olarak Kürt hareketinin içinden gelen biri ve onun ötesinde bir oy aldığına inanıyorum. Bu kendi partisini küçümseme anlamında değil, ama onları şimdiye kadar sahiplenmemiş, CHP'ye oy vermiş, bildiğimiz hani ulusalcı demeyeyim ama işte Atatürkçü, CHP'li gördüğümüz birçok kesimden oy alabildi. Çünkü şöyle bir şey oldu, söylemlerimde ana akıma hitap etti. Yani Türkiye'ye hitap etti. Meydanlarda kimseyi, Kürt meselesine en milliyetçi tepkiyi gösterenleri bile kızdırmayacak söylemler kullandı. Son derece yapıcıydı, kucaklayıcıydı ve o insanları, özellikle solu bir nebze saygı gösterdi, sevdirdi. Sırrı Süreyya'nın hatasına düşmedi. Yani Sırrı Süreyya'nın en büyük hatası iktidara muhalefet etmek yerine muhalefete muhalefet etmek oldu bence. Selahattin bunu asla yapmadı. Doğrudan Ekmelettib Bey'e kimi zaman selam gönderdi, teşekkür etti ve direkt hedefi Başbakanı. Doğrusu da budur zaten. Ama ne oldu, karşılığını da gördü. Ha bundan sonra ne olur, HDP başkanı olarak bunu devam ettirebilir mi, bana zor görünüyor.

Neden?

Çünkü HDP'nin farklı kırmızı çizgileri var. Aynı söylemi yapabilir mi, çünkü daha çok genele hitap etti. Keşke yapabilse, ama bakalım göreceğiz. Sonuç olarak cumhurbaşkanının söylemiyle HDP genel başkanı söylemi farklı bir şey. O dengeyi nasıl tutturucağım bilmiyorum. Tabi o kendi partisiyle ilgili bir durum.

Ben yakinen kendisiyle görüşen biriyim. Türkiye'yi HDP'lileştireceğiz diyor. Yani Türkiye'de gerçek bir sosyal demokrat parti olacak.

Ya da HDP'yi Türkiyelileştirecek.

HDP zaten Türkiyeli.

Evet, ana akıma seslenmesi, ana akımdan kastımda merkeze mesaj vermek. Çok fazla mesaj verdi.

Bunu yıllardır yapıyor ama anlaşılıyor bir türlü. Zaten Türkiye'de bir arada yaşamının gereğinden söz ediyor. Ama medya bunu çarpıtarak veriyor.

Ben böyle olduğunu düşünmüyorum. Cumhurbaşkanı olmak insana bazı şeyleri söyletmek durumundadır ve söyledi. Bunda kötü birşey yok. Sonuçta Türkiye partisi olacaksınız bu ülkede ciddi var olan işte milliyetçi, ulusalcı, bunlar olmak zorunda. Bunlar olmak suç değil. Bunları da kızdırmamak lazım. Bunları da kızdırmadan, incitmeden, bunlara güven vererek. Çünkü bu insanların en büyük dertleri de bölünecek miyiz. En büyük korkusu bölünmek. Bölünmeyeceğimizi bilse oy verecek. Bunu sağlamak, o yönde gayret etmek, o yönde hassasiyet göstermek gerekiyor. Cumhurbaşkanı aday olana değin bu tonda bir

şeyi çok fazla duymadık. Ki hala işte o cumhurbaşkanı adayırken Pervin Buldan ikinci turda başbakanı destekleriydi. Ama bunu Selahattin Demirtaş'tan duymadık.

Pervin Buldan böyle bir şey söylemediğini resmen açıkladı.

Birçok kişi de biz bu oyu kendisine ödünç veriyoruz, eğer iktidar ile bunun için pazarlık yaparsa geri alırız diyenler oldu. Yani eğer başbakana meyil etseydi bu oyu alamayabilirdi. Çünkü ona oy verenlerin büyük bir kısmı işte o Başbakan'dan nefret eden büyük bir kısımdı.

Evet, ben de biliyorum CHP'nin içinde yer almış birçok kişi Demirtaş'a oy verdi.

Evet benim de çevremde birçok böyle insan var.

Gelelim CHP'ye, CHP'nin sol bir parti olması kurultay ile mümkün müdür?

Olması çok kolay bir şey. Sonuç ola-

rak CHP'nin ekseni kaymadı. Bir partinin ekseni program değişirse kayar. Ama o parti programımızı evrensel sosyal demokrasinin ilkeleriyle günlük politikalarımızı yeniden belirlemekle partimiz sosyal demokrat kalır. En ideali odur. Şimdi sağdan oy almak için gösterdiğiniz yoğun çaba ve alamamamız karşısında aynı çizgiyi devam ettirirseniz olmaz.

CHP neden genç kuşak partilere yönelmiyor?

Yöneliyor aslında yönelmiyor değil. Ama parti işleyişi biraz ağır tabii. O yüzden gençler geliyorlar ama o karşılığı bulamıyorlar. CHP'in kapısı açık ama heralde genç nesil aradığını bulamayıp gidiyor ama yine geri geliyor. Sonuçta baktığınızda, işte o oy ve ötesi harekete aslında baktığınızda, çoğu seçmeni onun CHP'lidir. AKP oylarına zaten sahip çıkıyor. Onlar olmayacağına göre CHP'lidir, HDP'lidir. Kimi zaman da gelip el veriyorlar ama parti içerisinde faaliyet göstermek için partiyi biraz nasıl diyeyim, eski metotlarla iş yapıyor ya da ağır ya da özgürlükçü bulmuyorlar. Bence özgürlükçü. İstediklerini söyleyebiliyorlar parti içinde, sıkıntı yok.

Yani Muharrem İnce'nin genel başkana diktatör demesi mi özgürlükçülük?

Hayır o anlamda değil yani. Özgürlükçülük mesela 'Occupy CHP' diye bir şey oldu, geldiler genel merkezde genel başkandan MYK üyelerine kadar herkesi eleştirdiler. Verdiler, veritirdiler. Biz bir şey demedik ama önemli olan da budur. Ama örgütlerde tutunup CHP örgütlerine o gezi ruhuyla sarmak. O bir yerde yapılamıyor. O bir yerde kesintiye uğruyor. Bunun da sorgulanması gerekiyor. Birileri gençlerin önünü kesiyor mu diye.

Kesiyor.

Bir yerde kesiyorlar, kasıtlı ya da kasıtsız kesiyorlar. Kasıtsız olarak da kesiyor olabilirler, yani CHP'nin iş yapış tarzını gençlik sevmiyor.

Peki Muharrem İnce'nin adaylığını değerlendirir misiniz?

Çıksın, çok kişinin de aday olmaya hakkı var. Ama birbirimize diktatör falan da demeyelim. Sonuçta Başbakana diktatör diyoruz. Onun karşısında bir de genel başkana mı diktatör diyor? Yani bazı şeyleri de eleştirebilirsiniz. Parti tüzüğüne uymayan, ben yaptım oldu tarzı şeyleri oluyor ama genel başkana diktatör demek doğru değil.

Ama Muharrem İnce aday olsun mu, olsun bence. Ülker Hanım'ın da adı geçiyor, o da olsun. Gençlerden de olsun, çıksın yani birileri.

Peki çıkacak mı yeni adaylar?

Aday olmak önemli değil ki, önemli olan ne vaad ediyor. Belki çıkabilir.

Siz vekil olarak parti için kavgalara girmiyorsunuz. Kendi gündemini takip ediyorsunuz. Gündeminiz de HDP'nin gündemine daha yakın. Kendinizi CHP'den çok HDP'ye yakıştırmıyor musunuz?

Yok öyle bir şey düşünmüyorum. Yani ben CHP'den memnunum.

Anneniz sizi Ankara'ya gönderirken "sakın kavgaya karışma" diyormuş. Başka ne gibi uyarılarda bulunuyor?

Benim MHP ile de ilişkim iyidir, sadece HDP ile değil.

Ama söylemleriniz HDP'ye daha çok yakışıyor.

Belki olabilir.

Peki annenize geri dönelim.

Evet kavgalara karışma diyor. Hakikaten ciddi ciddi "bak kavgaya karışma" diyor. Meclisteki, Genel Kurul'daki kavgalardan çok endişeleniyor. Bana bi rşey olacak diye değil tabii, ama o şeyden endişe ediyor, yani niye kavga edesin. Hatta annem meclisteki kavgaların bazılarını benim çıkardığımı bile zannediyor yani. Anne vallahi ben çıkarmadım diyorum. Sonuç olarak kaç yaşınıza gelerseniz gelin, çok da gurur duyuyorlar tabii, benimle ilgili konu komşu akrabalar çok güzel şeyler söylediği zaman inanılmaz mutlu oluyorlar.

Lice'de asker halka saldırdı ve bir Kürt gencini öldürdü. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Bir, bu heykelin heralde bir yapılış süreci oldu, bayağı kallavi bir heykel. O sırada devlet, görmedi mi bunu? Bu heykel dikildi, armasından açıldı, ses çıkmadı. Sonuç olarak asker yok muydu orada? Asker durdu orada demek ki. Birileri yaptırmayın demedi demek ki, belliydi. Şimdi kalkıp yapılmış bir heykeli medya birden bire işte burada

PKK'nin heykeli dikildi, vay silahlı, şuydu buydu deyince saldırma başladı. Yani bugünkü tablo içler acısı.

Bir şehrin göbeğine de dikilmedi yani bu heykel. Heykel orada şehitlik diye tabir edilen mezarlığa dikildi.

Ha anladım, sıkıntı şurada, burada öyle bir şey oldu ki sanki, yani durumun bu noktaya geleceği belliydi. Çünkü bu heykel orada göründükten sonra Türkiye'de PKK heykeli diyorlar diye bir şey oldu. Ben şunu anlamıyorum, kimin emriyle bu askerler oraya girdi? Hükümetin emriyle. Bu hükümet o heykel açılırken, dikilirken, yapılırken iktidarda değil miydi? Şimdi bunu yaptığı zaman bunun arkasında neyin peşindesiniz diyor insan. Siz hangi ajandanın, gündemin peşindesiniz? Heykel olmalı mıydı, olmamalı mıydı hassas bir konu bu.

Acele mi getirdiler?

Biraz acele getirdi, biraz gel gel yapıldı. Çok hassas bir konu. Yani mümkün olduğu kadar da bu konuya girmiyorum. Ama sonuçta ne olursa olsun, yine Lice'de ne oluyor hashtag'i gördük Twitter'da. Yani bir gecede böyle bir heykel yapılmış gibi değil. Bir şeye mücade edildi, arkasından herkesin gözü önünde yıkıldı. Milliyetçilere mi şov yapılıyor, kime şov yapılıyor?

Barış sürecinin bozulmasına yönelik bir şey mi?

Bilmiyorum, o da olabilir, bu oraya dikildi, kolaysa gelin yıkın, geldim yıkım. Bu sürece zarar vermektir. Bence araştırılması gereken bir şey. Çok da fazla provokasyona gelinmemesi ge-

reken bir süreç oldu. Ama ne yazık ki gelindi işte.

O askerin heykelin başına basması provokasyon değil mi bunlar?

Tabi canım.

Kimsenin provokasyona gelmemesi lazım, onu diyorum.

Böyle bir şey olabilir mi yani, kafasına basıyorsunuz, onu fotoğraf olarak lanse ediyorsunuz. Yani sonuç olarak ne yapıyorsunuz devlet olarak? Heykelle mi savaşıyorsunuz, o zaman yaptırmasaydınız, yaptırdıktan sonra gelip indireceğine. Kardeşim sen bu süreci yönetmiyor musun? Beşir Atalay ile konuşmuyor musun? Her akşam HDP'liler, DBP'liler Beşir Atalay ile buluşuyor. Birileri onlara geliyor, onlar bir yerlere gidiyor sonra heykel dikiliyor. Ben anlayamıyorum bunu, ben açıklayamıyorum ama hiç kimse masum değil. Sadece ölen masum. Biri öldü ve bir anne yandı.

Ben o yörenin insanıyım, geçenlerde Diyarbakır'a gittim, cenazem vardı. İki kez gittim, on günde iki kez. Benim orada gördüğüm, gerçekten de orada PKK'nin flamları, Öcalan'ın posterleri asılı. Bir tarafta asker duruyor, bir tarafta onlar duruyor.

Çok tabii, heykeli meşru gösterme olarak nitelediler ve yıkımına karar verdiler. Şimdi ona bakarsanız o kadar çok böyle unsur var ki, propaganda malzemesi olarak gördüler heykeli, bir o değil ki aynı ölçüde alırsanız. Dünya kadar var. Bu yıkım şovu özel tasarlanmış bir iş gibi geldi bana. Anlatabiliyor

muyum? Geçenlerde burada bir yürüyüş yaptılar, PKK bayrakları, Öcalan bayrakları ile bir yürüyüş oldu İstiklal Caddesi'nde. Yani kimi yerlerde hiçbir şeyi görmeyip kimi yerlerde böyle bir şov yapıp fotoğraflarını çekmek olmuyor yani. Ya onu yapacaksınız, ya onu yapacaksınız. Kürtlere diyeceksin ki, bu süreç yürüyene kadar bunları yapmayacaksın.

Biri de ağır yaralı.

Heykelin başına bastı ama bir de insanlar var, ölen yaralanan.

Yöre insanı şöyle diyor, düne kadar cesetlerimize basılıyordu, ayaklarımıza ip bağlanıyordu, şimdi heykelimizin başına basıyorlar.

Öyle diyecek tabii. O fotoğrafı çekmek için miydi bütün bu şey?

Bana öyle görünüyor.

O fotoğrafı çekmek içinse zamanında müdahale edecektin. Diyecektin ki; kardeşim zamanı değil uygun değil, sürece engel olur. Bir şekilde oranın belediyesiyle, şuyuyla buyuyla anlaşılacaktı. Süreç sürdürüyorsunuz ya. Beşir Atalay her gün HDP ile buluşacağım, akşam onu yapacağım, bunu yapacağım diye konuşuyor. Böyle hassas bir süreçte bunun ne gereği var?

Süreç provoke edilmeye çalışılıyor ama umarım süreç devam eder. Umarım bu işin etkileri büyümmez. O fotoğraf çok yanlış. Son olarak bir söylemek istediğiniz var mı?

Ben muhalefeti çok önemsiyorum. Burada CHP'nin çok önemli bir rolü olduğunu düşünüyorum. Artık muhalefetin birbirini düşman görmemesinin değerli olduğunu düşünüyorum çünkü bu adam bizi gerçek anlamda düşman görüyor. Ben onun tarafını söylemiyorum, şahıs olarak söylüyorum. O adam bizi düşman görüyor. O yüzden bir ortak zeminlerde buluşacak erginliğe, olgunluğa ermiş olmalıyız, solun ve diğer muhalefetin, baktığınızda . Çünkü yaşam hakkı toplu olarak kısıtlanıyor. Yani onlardan olmayan sağın da yaşam hakkı kısıtlanıyor. Yani birbirimize düşmek yerine sakin olup el ele vermekte fayda var.

Teşekkür ederim.

Ben teşekkür ederim.

Yansima

LEYLA SOYER MENGÜÇ

Çocuklarımıza layık gördüklerimiz

Tinerci, dilenci, atık toplayan çocuklar. Ötekileştirdiğimiz, sevmediğimiz, kriminalleştirdiğimiz kötü çocuklar onlar.

Bazen trafikte görürüz bu çocukları. Bir talep olmadan duran arabaların yanına yaklaşır, ellerindeki spreylere camlara sıkır fırçaları ile silmeye başlarlar. Ya da açık camlardan minik bir el peçete veya su uzatır. Uzun zamandır görünmüyorlardı. Suriye'den ülkeye giriş yapan sığınmacılar da eklendi, şu bir kaç aydır, daha fazla görmeye başladık onları. Yol kenarlarında çim olan yerler varsa artık tek tek de değil, aileleri ile, kalabalık olarak, oturmuş ya da ayakta, yalınayak, oynarken ya da koşarken görebilirsiniz onları. Bir şekilde dilenirler. Geçenlerde tesadüf müydü bilmiyorum, aynı güzergahta ancak farklı noktalardan geçerken bu çocukların giysilerinin rengi dikkatimi çekti. Hemen tamamına yakının rengi koyu gri veya siyah idi. Belli ki bir seri bu renk tişört verilmişti onlara. Bir anda içim sıkıldı. Çocukların giysilerinin renkleri ile onların yaşamı arasında zihnim alabora oldu. Görüntü sevimsiz ve oldukça da dramatik geldi. İlkten düşündüğümüz gibiydi aslında; onlar kötü çocuklardı. Baştan hepsini tek tişörtlemiştik. Onlara bu renkleri uygun görmüştük. Kırmızılar, sarılar, yeşiller, maviler dururken bu dünyanın insanları olarak kendi karanlığımızı onlara giydirmiştik.

π π π

Annelik duygusunun içgüdüsel değil ancak öğrenilmiş bir davranış olduğu bu gün kabul edilen bir durum. İçgüdüsel olmasa da, kaynağı nereden gelirse gelsin fedakarlık ve sorumluluk gerektiren çok yüksek, güçlü bir duygudur annelik. Çocuklarını terkeden anne örneği vardır muhakkak, ancak kıyaslandığında çocuklarını terk etmiş baba örneği oldukça fazladır. Hika-

Onlara bu renkleri uygun görmüştük. Kırmızılar, sarılar, yeşiller, maviler dururken bu dünyanın insanları olarak kendi karanlığımızı onlara giydirmiştik

ye tersidir genellikle. İyi babalara haksızlık etmek istemem, ancak burada anlatmak istediğim sebepleri ne olursa olsun bir başka şeyin peşinden giden, kendi çocuklarını aramayan sormayan onların bakımını yapmayan babaların arkada nasıl yaşamlar bıraktıkları. Meslekte çok fazla karşılaştığımız bir durumdur bu. Baba bakmadığı için zorunlu olarak çocuklarının bakım gözetim görevini anneler üstlenir. Bu şekilde kendi hallerine bırakılma hem çocuklar hem anneler için çok zorlu bir yoldur. Küçük çocukları ile terk edilen üç-beş çocuğu ile yalnız bırakılan kadınlar, aranmayan sorulmayan çocuklar.

Çocuklarına nafaka vermemek veya çok az nafaka vermek için çaba gösteren babalar vardır. Üzerlerine kayıtlı hiç bir mal varlığı tutmazlar, mal kaçıırırlar. Çalıştıkları tespit edilmesin diye işyerlerinde sigortalarını yaptırmazlar. Anneler de çocuklarının küçücük nafakalarını almak için adliye yollarında heder

olur, minik yavrularını güvenliksiz ellere bırakır ya da uygun olmayan çalışma ortamlarında onları yanlarına götürürler. Bir kadın müvekkilim vardı altı çocuğu ile eşinden on yıldan fazla bir süre önce ayrılmıştı. Baba çocuklarını hiç aramamış ve maddi bir katkı da sunmamıştı. Çalışmak zorundaydı, çocukları küçüktü çalıştığı tekstil atölyesinin boş bir odasına çocuğunu tek başına bırakıp kapıyı da üstüne kilitleyip onu akşamları aldığını gözleri dolu dolu anlatmıştı bana.

Yine başka bir müvekkilimin eşi dört çocuğu ile onu yalnız bırakıp başka bir kadın için terketmişti. Büyük oğlu babasının onları aramamasını hiç içine sindiremememişti. Diğer kardeşlerine göre o daha çok mesele etmişti bunu. Uyuşturucuya başladığını geç farketmişti anne, çocuğunu tedavi ettiriyordu. Bir ayağı ruh ve sinir hastalıkları hastanesindeydi. Bir gün beni aradı dosyasını sormak için. Ben de onu sordum "nasılsın?"

dedim. Hastaneden geliyordu. "Nasıl oldu oğlun, bir şey mi oldu" dedim. "Yok, bu sefer üniversitede okuyan kızımı götürdüm" dedi. Şaşırmıştım. "Ne oldu?" diye sordum. "Kız evde kendi kendine gülüyor, hiç insan kendi kendine güler mi?, bir iki baktım devam ediyor aldım doktora götürdüm" dedi. Doktor tedaviye başlamış, ilaç vermiş. Üzülmüştüm. Annenin mücadelesi yetmemişti. Çocuklar belli ki bu zor hayat yolunda babasız çok büyük darbeler almışlardı.

Küçük çocuklarının bakımını üstlenmeyen, aramayan sormayan babalara ne denir bilemiyorum, ama "çocukların anneleri var, o bakar, o çalışır, o sever, o gözetir" diye düşünüyorlarsa doğrudur derim. Anneler sonuna kadar mücadele eder çocukları için ama çok örnek var, babasız da çocuk olmaz. Ölseniz belki babamız yok deyip yaşama başka şekilde tutunurlar ama yaşarken bir şey yapmamanız, onlara her halde en çok bu dokunuyorur.

Anneler sonuna kadar mücadele eder çocukları için ama çok örnek var, babasız da çocuk olmaz

‘Avlanma yasağına rağmen Büyükada’daki dalyan üç kat nasıl büyüdü?’

Taraf gazetesi yazarı Defne Koryürek, 2012 yılında Adalar bölgesinin rezerv alan ilan edilmesine rağmen Büyükada’daki Dil Burnu’nda yer alan dalyanın 2014 yılında üç kart artmasını sordu. Koryürek olayda, “Dalyan ağlarını kuran Mustafa isimli şahıs Tayyip Erdoğan’a yakınlığı ile bilinen eski emekli müsteşar Maksut Mete sayesinde bu dalyanı ve tabiat parkına kaçak olarak kurulan barınağı idare ettiriyor” iddiasına da yer verdi.

Defne Koryürek’in Taraf’ta yer alan (17.08.2014) ‘Nereye kadar’ başlıklı yazısı şöyle:

Boğaz’ın bereketine şıarmış balıkçılar ve şuursuz tüketicilerin at koşturduğu İstanbul denklemine, balığa ve denize dair yasaların güncellenmemişliği, eksik de olsa varolan yasalara uyum hususlarında denetimin eksikliği, uymayanların muhatap olması beklenen cezaların caydırıcılıktan fersah fersah uzak oluşu ve elbette her gün daralan ekonomik koşullar binince... Bazı konular var, yaz yaz bitmiyor. Balık onlardan biri. Zira bitiyor. Zira yokoluştaki.

Şimdi... Hatırlayacaksınız, 2012 yılında lüferde avlanma boyunun 14 cm’den 20 cm’e çıkartılmasına ek olarak avlanma derinliğinin 11 m’den en az 24 m’ye çıkartılması ve Adalar bölgesinin rezerv alan ilan edilmesini, GTH Bakanlığı’nın İstanbul Boğazı’nın canlılığını, sürdürülebilirliğini korumak yönünde attığı önemli adımlar olarak değerlendirmiştik.

Gelgelelim, yönetmelikler ve yasalar, onların uygulamasını takip eden,

kontrol eden olduğu takdirde çıkartılmalı. Aksi takdirde yasa koyucu konumundaki devlet, en hafif koşullarda, koyduğu yasayı uygulayamamak gibi muazzam onur kırıcı bir lekeyi taşımak zorunda kalır. Hatta, zaman gelir tavşana kaç, taziye tut demekle itham edilir.

2012 istişaresinde rezerv alan ilan edilen Adalar bölgesinin göbeğinde kurulan dalyanı paylaşmak istiyorum ilginize, bugün.

Büyükadalı değilim, evlilikle adaya gelin geldim. Dil Burnu’na bakan bir evden 22 yıldır denizi seyretme imkânım oldu. Tüm bu süre boyunca tabiat parkından ulaşılan, dik yamaçların dibinde, küçük koyların önünde boyutları alçakgönüllü bir dalyan olduğunun şahidiyim.

Zaman geçti, ben denizime daha hassas bir İstanbulluya dönüştüm. Slow Food’un lüfere dair kampanyası dâhilinde biraz daha piştim ve kavrayışım da gelişti hâliyle. Adalar bölgesinin nasıl bir mera olduğunu, balıkların bu merada konakladığını, yuvaladığını, kışladığını öğrendiğim gibi; yasadışı avcılık yapan troller kadar yasal gırgırların da dipleri tarayan ağları ile deniz yatağına nasıl zarar verdiklerini, Adalar bölgesine dalanların tek bir yosun dahi bulamadıkları bir çölle karşılaşmalarını öğrendim. Benim Emirgan’da “gene mi lüfer” dediğim yıllarda Büyükada’da da “gene mi istakoz” denildiğini duyduğumda içim parçalandı.

Hâliyle 2012 istişare toplantısı ertesi Adalar bölgesi rezerv alan ilan edildiğinde, heyecanlanmak, mutlu olmak bir yana kaybettiklerimizi yerine koy-

ma ihtimali karşısında çok umutlandım.

Gelin görün ki 2012 yılından bu yana bir gün geçmedi ki İstanbul’un balıkçıları yasadışı avcılık hikâyelerini paylaşmasınlar bizlerle. Bir toplantı geçmedi ki gırgır reisleri “orayı bize yasakladılar, bak troller rahat avlanıyorlar şimdi” diye takaza etmesinler bize. Devlet kaale alınmadı, balıkçı tarafından. Yasak var, kural var, denetim olmadı istenildiği gibi.

Yetmedi. Yasa ancak taneyle satılabilecek boyuna izin verdiği hâlde İstanbul Su Ürünleri Hali’nde “dökme lüfer” adıyla yavru boy satışı yapıldığını gözlemledik. İstanbul Büyükşehir Belediyesi denetçileri de kaale almadılar yani, devleti. Sorumlusu oldukları Hal’de yavru lüferin satışına göz yumdular.

Buraya kadar devlet madara oldu demek mümkün. Kahredici, evet. Ancak dahası var:

B ü y ü k a -
da’nın Dil
Burnu’nda
benim de 20
yılına şahit
olduğum
dalyan,
2014 yazı
geldiğinde
bir de
baktık ki
üç katına
çıkartılmış!
Tam sorarken
GTH Bakanlı-

ğının avcılık yapılamaz ilan ettiği bir bölgeyi Milli Emlak nasıl dalyana kiralar diye, Adalar Postası bu iznin nasıl alındığına dair haberinde şöyle bir vurgu yaptı:

“İddiaya göre dalyan ağlarını kuran Mustafa isimli şahıs Tayyip Erdoğan’a yakınlığı ile bilinen eski emekli müsteşar Maksut Mete sayesinde bu dalyanı ve tabiat parkına kaçak olarak kurulan barınağı idare ettiriyor.”

Evet. Tavşana kaç, taziye tut denildiği aşikâr. Sormak şart oldu hâliyle, nereye kadar? Bu deniz, bu balık bize emanet. Yarın da neticede hepimizin çocuklarının birlikte varacakları olarak. Hepimizin.

Hayvanseverler “fayton” eylemine hazırlanıyor

Adalar’ın turistik değer taşıyan faytonlarını çeken atların olumsuz koşullarda çalıştırılması sonucu ölümlerle sonuçlanan yaralanmalarına tepki gösteren vatandaşlar, eyleme hazırlanıyor. Adalar’da ulaşımın sağlandığı aynı zamanda da turistik değer taşıyan faytonlarda koşturulan atların, yaşanan kazalarda hayatını kaybetmesine gösterilen tepki büyüyor. Adaların dik yokuşlarında turist taşıyan atlar sıcak havalara dayanamayarak baygınlık geçirirken, her yıl yüzlerce at da fayton kazaları ve olumsuz çalışma koşulları nedeniyle ölüyor. At ölümlerinin son bulması için atlı faytonların tamamen kalkması gerektiğini savunan hayvansever vatandaşlar eylem hazırlıklarına başladı. At ölümlerini durdurmak adına harekete geçen vatandaşlar, “Faytona binme atlar ölüyor” sloganı ile 30 Ağustos Cumartesi günü saat 17.00’de Büyükada’da eylem düzenleyecek.

Son yağışların ardından Kadıköy'de denize girmeyin uyarısı yapılmıştı. Kurbağalıdere'de yapılan analizler ürkütücü tabloyu ortaya çıkardı. Normal sınır değeri 200 olması gereken koli basili 150 binlere çıktı.

Kadıköy Belediyesi, İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından 2 yıldır ıslah çalışmaları sürdürülen Kurbağalıdere'nin sularını analiz ettirdi. Kadıköy Belediyesi, sonuçlarını açıkladı. Netice ürkütücü. Analizler 6 ayrı bölgeden örnek alınarak yapıldı.

Tahlil sonuçlarına, göre sınır değeri azami 200 olması gereken 'E. Coli Sayımı' Caddebostan Plajlarında 2 binde, Moda Deniz Kulübünde 3 bin, Fenerbahçe Burnunda 30 bin, Kalamış Marina'da 20 bin, Yoğurtçu Parkı Bitiminde ise 150 binde.

Sınır değeri bin olması gereken 'Toplam Koliform Bakteri Sayısı' ise Caddebostan plajlarında 2 bin beşyüz ve 5 bin yüz iken, Moda Deniz Kulübünde 22 bin, Fenerbahçe Burnu'nda 120 bin, Kalamış Marina'da 70 bin, Yoğurtçu Parkı Bitiminde ise 570 binde.

Kadıköy'de 'koli basili' alarmı

Denize girmeyin

Açıklamada ayrıca şu ifadeler de yer verildi: "Tahlillerde ayrıca denizde hiç olmaması gereken ve bağırsak enfeksiyonlarına neden olan diğer bakteri grupları da (toplam koloni ve pseudomonas) tespit edildi. Tahlil sonuçlarını yorumlayan Kadıköy Belediye Başkanı Aykurt Nuhoglu; Vatandaşlarımızı daha önce denize girmemeleri konusunda uyarılmıştık. Tahlil sonuçları beklediğimizin de üzerinde. Bir an önce bu soruna çözüm bulunması gerekiyor. Halkın sağlığını riske atmaya hiç kimsenin hakkı yok" dedi.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin çalışmalarını hızlandırdığı koşullarda dere ıslahının çok kısa bir sürede biteceğini söyleyen Nuhoglu "biz Kadıköy Belediyesi olarak elimizden gelen her şeyi yapmaya hazırız. Burada siyaset veya parti ayrımı yapılması doğru değil. Bu sorun tüm Kadıköylülerin sorunu ve daha tehlikeli sonuçlara yol açmadan bir an önce çözülmeli" dedi. Denizdeki koli basili oranının ciddi salgın hastalıklara neden olabileceğinin altını çizen Nuhoglu Kadıköylüleri denize girmemeleri konusunda bir kez daha uyardı."

Leman Kültür Bağdat Caddesi'nde açılıyor

Anadolu'da öğrenciler için 'hesaplı' yemek yemenin adreslerinden biri olan Leman Kültür İstanbul'daki ikinci şubesini Bağdat Caddesi'nde açıyor.

1994 yılında ilk şubesini Beyoğlu'nda açan Leman Kültür'ün kurucusu Kemal Şentürk, "1994 yılında ilk şubemizi İstanbul'da açtık ve 2007 yılında konseptimizde bir değişikliğe gittik. Bu

konsept değişimi ve mağaza büyümesiyle İstanbul Bağdat Caddesi'nde önümüzdeki hafta bir şube daha açıyoruz" diye konuştu. Antalya, Eskişehir gibi Anadolu kentlerinde oluşumlarını artık tamamladıklarını bildiren Şentürk, "Bağdat Caddesi'nde olduğumuz için fiyat politikamızda bir değişim olmayacak. Aynı şekilde fiyat politikamızı sürdüreceğiz" açıklamasını yaptı.

Suriye vatandaşı Beykoz'da ölü bulundu

Beykoz'da 48 yaşındaki bir Suriye vatandaşı kiralık kaldığı evde ölü bulundu. Komşuları Suriyeli Ahmet Binhanan'ın kolonya kullandığını iddia ederken, kesin ölüm sebebinin anlaşılması için ceset Adli Tıp Kurumu'na gönderildi.

Olay geçen cuma günü İncirköy mahallesi Gün sokakta bulunan 2

katlı binanın giriş katında meydana geldi. İddialara göre bir süre önce evi kiralayan Ahmad İsso Binhanan ailesiyle kalmaya başladı. Bu hafta ailesini Gaziantep'e gönderen Suriyeli yalnız kalmaya başladı. Son olarak ölümünden bir gün önce evin önünde görülen Binhanan'dan haber alamayan komşuları kapısının açık olduğunu gördü. Eve girdiğinde cesetle karşılaşan komşuları polise haber verdi. Savcı ve olay yeri inceleme ekibi evde inceleme yaptı.

Ahmet Binhanan'ın eşi ve 2 çocuğuyla birlikte yaşadığını belirten komşuları 'Ailesini Gaziantep'e göndermiş.Dün akşam bazı komşularımız kapının önünde kolonya içtiğini görmüş uyarda bulunmuşlar" şeklinde konuştu .

9 soruda Êzidiler kimdir ve ne yaşadılar? (1)

FEHİM IŞIK

1) ÊZİDİLERİN KÖKENİ NEDİR?

Kökenlerinin çok eski olduğu iddia edilse, Millattan Önce Ortadoğu'nun önemli inançlarından Zerdüştlüğe dayandırılabilir. Êzidilik kavramına ilk olarak yaşamını 1153 yılında yitiren Şaristani'nin kitabında rastlanır. Şaristani'nin kitabından sonra, 1670-1680 yılları arasında Evliya Çelebi'nin Seyahatname'sinde de Êzidilerden bahsediliyor.

Êzidilik inancı ve tarihi üzerindeki en büyük etkiyi Şeyh Adiy oluşturmuştur. Araştırmacıların elindeki Êzidilerle ilgili yazılı belgeler de Şeyh Adiy'e aittir.

Şeyh Adiy 'Ben Êzidiyim' dememiştir. Böyle olmasına rağmen Êzidilerin tümü Şeyh Adiy'e inanıp, onu peygamberleri olarak görürler; Meleki Tavus'un ruhunu Şeyh Adiy'in şahsiyetinde bütünleştirirler.

Şeyh Adiy'in kabri Şeyhan mıntokasında, Laleş Vadi'sindedir. Dünya üzerinde yaşayan bütün Êzidiler Laleş Vadi'si'ni ve özel olarak da Şeyh Adiy'in kabri'ni ziyaret eder ve 'hacı' olurlar. Şeyh Adiy'in doğumu ve ırkı üzerine birbirinden değişik söylentiler var. Bazıları onun Hakkârî'de doğmuş bir Kürt ol-

duğunu, bazıları da Lübnan'da doğmuş bir Arap olduğunu söyler. Doğum tarihi tam olarak belli değildir, ama araştırmacıların çoğuna göre 1073-1078 yılları arasında bugünkü Lübnan'ın bir köyü olan Beytfar'da, Bekaa Vadisi'nde doğmuştur. Babasının adı Musafir'dir. Babası, Şam'da yaşayan Emevi Beni Umey ailesindendir. Bu görüşe göre de görüleceği üzere Şeyh Adiy Arap'tır, ama yaşamının büyük kısmını Kürtlerle beraber, Êzidi bir Kürt gibi geçirmiştir. Yine Şeyh Adiy'in Lübnan'da doğan bir Kürt olduğunu belirten araştırmacılar da vardır.

Êzidiler, Allah'a inanırlar. Ayrıca Allah'ın peygamberlerini de tanırırlar, ama Êzidilere göre Allah, Meleki Tavus'a "insanlara secde etmesini" isteyerek "haksızlık" yapmıştır

Êzidiler, Allah'a inanırlar. Ayrıca Allah'ın peygamberlerini de tanırırlar, ama Êzidilere göre Allah, Meleki Tavus'a "insanlara secde etmesini" isteyerek "haksızlık" yapmıştır. Êzidiler, Meleki Tavus'u Azrail gibi ruh almaya gelen melek olarak görür.

Yani Meleki Tavus insanlara haksızlık yapmamış, Allah'ın emirlerini yerine getirmiş, dünyayı kötülüklerden arındırmayı kendine görev edinmiştir. Êzidilere göre kötülük insanların kalbindedir. Meleki Tavus da "emre" karşı gelerek insanlara, yani kötülük sahiplerine secde etmemiştir.

2) ÊZİDİLERİN KUTSAL KİTAPLARI, KUTSAL GÜNLERİ VE BAYRAMLARI NELERDİR?

Êzidilerin de birçok bayramı ve kutsal günleri var. En çok bilinen Êzidi bayramı Kürtlerin Çarşema Sor olarak adlandırdığı Kızıl Çarşamba'dır. Her sene eski takvime göre Nisan ayının ilk Çarşamba'sında kutlanır. Êzidilerin inancına göre Allah her sene bu vakitlerde, kötülükleri ortadan kaldırmak ve insanlar arasında iyiliği yaymak için, yeryüzüne bir melek gönderir. Ayrıca Êzidiler düşünlerini de çoğunlukla bu güne, Kızıl Çarşamba'ya denk getirir.

Şüphesiz, Êzidilerin tek bayramı Kızıl Çarşamba değil. Birçok kutlu gün ve bayramları vardır. Örneğin, dindar Êzidiler yazın ve kışın 40 gün oruç tutarlar, ama bu oruçları Müslümanlarınki gibi değil. Bu kutlu günler dışında Êzidilerde her yıl Tavus gezdirme vardır. Özel olarak da Laleş Vadi'si'nin har-cını toplamak için Tavus gezdirilir.

Tavusu Êzidi köylerinde gezdirenler Kavalvan olarak adlandırılır. Kavalvanların önünde de Êzidi bir Şeyh vardır.

Êzidiler, kendi dinlerinden olmayan birinin Êzidiliğe geçmesini kabul etmezler; bununlar birlikte Êzidi olan birinin de dinini değiştirmesini uygun görmeyiz ve bunu büyük bir suç olarak görürler. Ayrıca Êzidi birinin başka dinden biriyle evlenmesi de yasaktır.

Êzidilerin en önemli kutsal kitapları ise Şeyh Adiy'in yazdığı Mıshafa Reş (Kara Kitap) kitabı ile Êzidi öğretisinin temellendirildiği Kitab-ul Cilwe'dir. Şeyh Adiy'in yazdığı Mıshafa Reş (Kara Kitap) kitabı ile Êzidi öğretisinin temellendirildiği Kitab-ul Cilwe'dir. Mıshafa Reş, Êzidi mitolojisini anlatır, yasaklarla ilgili kuralları belirler. Kitab-ul Cilwe ise Êzidi inancı mensuplarının okuması gereken önemli öğreti kitaplarının başında gelir. Bu kitabı Êzidi olmayanlara vermezler.

-Devam edecek-

Êzidilerin en önemli kutsal kitapları Şeyh Adiy'in yazdığı Mıshafa Reş (Kara Kitap) kitabı ile Êzidi öğretisinin temellendirildiği Kitab-ul Cilwe'dir

Dokunmayın futboluma, sporla kumar olmaz!

“Görüşünüz ne olursa olsun, gönlünüz daima sporla dolsun..”

VAHİT KARAKAYA

Değerli futbolseverler daha önceki yazılarımda da devamlı belirttiğim gibi futbol önceden olduğu gibi bugünde halkların kaynaşmasındaki en büyük unsur. Futbol bir dünya gerçeği ve bu gerçeği etik davranarak korumamız lazım, koruyalım ki futbolun güzellikleri devam etsin, aksi takdirde maalesef bir gün bakmışız bu güzellikler illegal para kazanma uğruna yok olup gitmiş. Zannedirim ne demek istediğim apaçık ortada, son dönemlerde futbolumuza bir kabus

gibi çökmüş kumar illeti. Futboldaki hırsı, azmi, sevgiyi ve isteği çalmış oluyor. Durum böyle olunca da bu güzel oyunun bir anlamı kalmıyor. Geçtiğimiz sezonlarda futbolda yaşanan şike olaylarını biz futbolseverler üzümlere izledik. Aylarca süren şike dosyaları, birçok kulüp yöneticisinin aldığı cezalar ve sonrası üzücü olaylar. İşte bunlar futbolda dönen kara paraların karşılığı. Kulüplere sesleniyorum; yapılan bunca yatırıma karşı bu emeklere yazık değil mi? Sadece üç-beş kişi cebini doldu-

racak diye futbolumuzu pis kumar illetine peşkeş mi çekeceğiz? Ülkemizde son zamanlarda 'iddaa' diye bir bahis oyunu türedi ve futbolumuzu öyle bir lekeledi ki gel de çık işin içinden. Lütfen uyanalım artık, ben devlet yöneticilerine ve futbolumuzu yönetenlere sesleniyorum; bir an önce çıkaracağımız yasayla futbol

Bir an önce çıkaracağımız yasayla futbol üzerine oynanan bu bahis olaylarını kaldıralım

üzerine oynanan bu bahis olaylarını kaldıralım. Ben bir spor adamı olarak futbolumu ve buradaki gerçek rekabeti özledim, çünkü futbolumu ve futbolcumu çok seviyorum. Haydi temiz bir futbol için elele, unutmayalım futbolla kumar olmaz. Saygılarımla.

Maltepespor göz dolduruyor

Maltepespor 2014-2015 futbol sezonu öncesi kamp döneminin ikinci etabında Kartepe'de oynadığı hazırlık maçında İkinci lig ekiplerinden Kırklareli'yi 1-0 yenerek moral depoladı. Maltepespor'un oynadığı futbol göz doldururken, takımın uyum sorununu atlattığı gözlemlendi.

Başkan'dan Transfer Müjdesi

Maltepespor Başkanı İlyas Güldiken maçtan sonra yaptığı açıklamada; "İyi bir takım kurduk. İki oyuncu daha transfer edip sezona galibiyetle girmek istiyoruz. Yönetim kurulunda görev alan arkadaşlarımızda kampa katılıp takıma moral vermeleri beni ve futbolcularımı çok memnun etmiştir" dedi.

Kartalspor 65 yaşında

18Ağustos 1949 Perşembe günü Kartal'ın ileri gelenleri Ali Örs, Mustafa Gürsel, İsmail Perin, Nevzat Bozkurt ve Haluk Akan'ın tohumlarını attığı Kartalspor geçtiğimiz Pazartesi günü 65. yılını kutladı.

Kulübün resmi internet sitesinden yapılan açıklamada; "65 Yıllık tarihinde bir çok sevinç ve hüznü barındıran Kartalspor'umuz aynı za-

manda Türk futboluna sayısız değer kazandırmanın da onurunu yaşıyor. Kartalspor Yönetim Kurulu olarak Türk sporunun köklü kulüpleri arasında bulunan ve kurucularımızdan bizlere miras kalan Kartalspor'unuzun 65. Yılına kutlar, bugüne kadar Kartalspor'a hizmet eden başkanlarımıza, yöneticilerimize, futbolcularımıza ve emektarlarımıza minnetlerimizi sunarız" denildi.

Anadolu Üsküdar Bomba Gibi

Anadolu Üsküdar iyi hazırlanıyor

Anadolu Üsküdar 13 Ağustos Çarşamba günü İstanbul Olimpiyat Stadı yan sahasında Kuveyt Olimpik Milli Takımıyla yaptığı ve yedek ağırlıklı çıktığı hazırlık karşılaşmasını 4-2 kaybetti.

Üsküdar temsilcisi ertesi gün Sancaktepe Stadı'nda Sancaktepe

Belediyespor ile yapılan hazırlık karşılaşmasından ise 2-0 galip ayrıldı. Son olarak gelen davet üzerine Cumartesi günü Mahmutbey Stadı'nda Bağcılarspor ile karşılaşan Anadolu Üsküdar 1908, bu maçtan da 3-2 galip ayrılarak her geçen gün form tuttuğunu gösterdi.

Pendikspor güven veriyor

Pendikspor geçtiğimiz Cuma günü oynanan 3.Lig temsilcisi Derincespor ile KEV Tesisleri'nde oynadığı hazırlık maçında 2-2 berabere kalırken, mücadeleci oyunu ile beğeni kazandı.

Yeni sezona iddialı hazırlanan Pendikspor Bolu kampında Derincespor ile hazırlık karşılaşması yaptı. Maça kötü başlayan Pendik temsilcisi 13'ncü dakikada

Oltan'ın golüyle mağlup duruma düştü. 14. dakikada Anıl'ın golüyle Pendik skoru eşitledi. Mücadelenin ikinci yarısında Oltan'ın golüyle tekrar yenik duruma düşen Pendikspor karşılaşmanın 66. dakikasında İlhan'ın ayağından bulduğu golle skoru 2-2 yaptı ve karşılaşma bu sonuçla sona erdi.

Pendikspor'un gösterdiği mücadele ile taraftarlarına sezon öncesi güven verdi.

Tuzlaspor umutlu

Tuzlaspor Bolu kampındaki ilk hazırlık maçında Spor Toto 2. Lig takımlarından Yeni Malatyaspor'u Mehmet Alaeddinoglu ve Onur Arıkan'ın kaydettiği gollerle 3-0 gibi net bir skorla mağlup etti. Bu hafta oynanan ikinci hazırlık karşılaşma-

sında ise 3. lig takımlarından Kahramanmaraş Bld.'yi ise Mehmet Alaeddinoğlu, Berk Elitez (pen.), Yakup Alkan ve Sabur Eser golleriyle 4-1 devirerek sezon öncesi taraftarlarına umut aşıladı. Tuzlaspor'un sezon öncesi Bolu kampı devam ediyor.

On dört-Kesişen yollar (4)

MUSTAFA İŞİTMEZ

Yolunu kaybettiğin bir hengame anında can bulmaz bütün hayaller. Biraz beklemen, biraz dinlenmen ve biraz güçlenmen için çıkmaz karşına cevaplanması gereken sorular...

Sıradan bir çift yan masada oturuyordu. Adam, kadının gözlerine bakarak şefkatli cümleler kuruyordu. Kadının oturuşundan, bakışından, ara ara gözünden akan birkaç damla yaştan yerle yeksan olduğu belliydi. Sanki o gün hiç orada olmayı istememişti. Hatta birkaç cümle sonrasında, o masadan kalkıp evinin yolunu tutunca, varoluşunu sorgulamaya giden bir hayat onu bekliyor olacaktı. Bu hissi o cafedeki herkese yaşatmıyorlardı. Yıllarca aynı evde oturup, zoraki ayrılığın getirdiği yeni bir eve alışamayan, ayakları her defasında istemsiz bir şekilde önce eski evine doğru yönelen insanların hissedeceği bir andı.

“Hızlı alışmak ve hızlı vazgeçmek bize göre değil...”

“Bugüne kadar hangi anlarda tuhaf kararlar aldın bilmiyorum. O anları ve kararları duymak isterim, ancak benim bu konuda küçük bir yaşanmışlığı sana naksetmeme izin ver. Şimdi. Evet tam şimdi burada, bu cafede, oturmaya başladığımızdan beri geçen üçüncü saatten sonra dökeceğim önüne. Ağustos ayının son haftası, bir sıcak var ki anlatamam. Son haftası desemde, son haftasonundan bir hafta öncesi işte. Elimde telefon, öyle deli danelar gibi geziyorum sürekli. İsmi, entel dantel takımı tarafından deklare edildiğinde, en değersiz insana nitelik katan bir sanatçıdan haber bekliyorum. Haber derken senin ya da bir

başkası için küçük, benim için son derece önemli bir haber. Geçmiş günlerde kız arkadaşımın doğum günü, biz de o gün Bodrum’dayız. Akşamına bir şeyler tıngırdatacağız. O zamanlar yetenek ölmek üzere, henüz ölmemiş ama... Var bir canlanma, ara ara kıpırdanma. Etme eyleme, sen ilkelelerinle ayakta duran adamsın diyor, telkinde bulunuyorum sürekli kendime. Neyse, Bodrum’daki mekanda başlı-

ışi diye Melis’e en büyük aşağılamaları yapıyorum. Üstelik sanatçı ablamız da bizim eski hanıma söz vermiş, imzalı albüm sözü. Sonradan öğrendim ki, bizim hanım kendi adresini bile vermemiş. Yani o hediyeye hiçbir şekilde tenezzül etmemiş anlayacağın. Kendince haklı sebepleri vardır diyorum, ama bugün böyle söylüyorum. İşte o Ağustos ayının sonundan bir önceki haftasında duygularım böyle

düşmüş olarak buluyorum kendimi. Kafamı sallıyorum sağa sola, halbuki hala aynı sandalyede oturuyorum. Yok öyle bir şey. Halisülasyonlar başlamış. Bu sırada balkona çıkmak için uğraşıyorum, ulaşırsam bağırıcım. Vazgeçiyorum. Balkona çıkma fikrimden vazgeçmiyorum ama... Tam çıkarken perdeye tutunuyorum, başım tekrar dünyanın tersine meğilli şekilde dönmeye başlıyor. Yere düşüyorum, başımı yere vuruyorum. Sabahları “Günaydın” demeye üşenen insanların oturduğu semtte, karşı komşum görüyor, apartman görevlisine haber ulaştırıp, benim eve giriyorlar. Abim telefondaki mesajlara göz gezdiriyor, hanıma gönderilen son mesajlara bakıp, numarayı çeviriyor... Hayatımda çok kısa sürede aldığım iki tuhaf karardan biri buydu. Diğeri de iki hafta sonra almıştım. Nitekim onu da gerçekleştirdim. Pişman olmadığımı düşünüyorum. Yan masadaki çifti izlerken farkettim, bir ayrılık finalinde şefkatle yaklaşan ya sevgisi bitmiş oluyor, ya da hiç varolmamış bir sevgiden, zarar görenden ötürü doğan pişmanlığı görmezlikten gelme hissi doğuyor.”

“Bu hikayenin gerçekliğine ilk seanslarda inanmam mümkün olmazdı. Gün geçtikçe bizim neler yapabileceğimiz hakkında olumlu/olumsuz tespitler sunuyorsun. Ve gün geçtikçe sert rüzgarlardan etkilenip ayakta kalmak için birtakım umutlara dört elle sarılmış, çok güçlü bir insanı resmetmeye başlıyorum sayende... Bu fırsat için teşekkür ederim...”

Devam edecek

yoruz ufak ufak hazırlığa, öğlen sıcağı tepemizde. Bizim Melis geliyor yanıma, o entel dantel takımının –ki ben de çok severim- dillendirmeyi sevdiği ablayı çağırdım diyor. “Başımız üstüne, buyursun gelsin” diyoruz. Sadete geleyim, bizim Melis benden bahsederken, bugünlerde iyi olmadığımı söylüyor. Bizim ayakları 36 numaralı hanımın telefon numarasını, benim telefonumdan araklıyıp, o sanatçıya arattırıyor. Hani ilk duyduğum an kan beynime sığıyor. Olmaz, olamaz, manyak mısın diyorum. Bildiğin ergen

değil. Sanatçı hediyeyi göndermiş mi bunun telaşı var. Hediyeyi göndermediğini öğreniyorum. Utanma iç güdüsü sağı solu arattırmaya başlıyor bana. Dayanamıyorum. Pazar gününün de kasveti çökmüş üstüme, abanıyorum kırmızı haplara. Türk filmi halt etmiş... Oturduğum yerde önce bir ter boşalıyor sırtımdan, ağzımı hareket ettiremiyorum, dilim uyuşmuş, dişlerimle sıkıyorum dilimi. Cansız, acısız, hiçbir şey hissetmiyor. Ayağa kalkıyorum, yere düşüyorum, tekrar ayağa kalkıyorum, tekrar yere

Otoparka karşı Moda Bostanı kazandı

Caferağa Dayanışması'nın bostana dönüştürdüğü eski sabit pazar alanına verilen otopark ruhsatı semt sakinlerinin mücadelesiyle iptal edildi

İstanbul Kadıköy'de Moda'nın nadir yeşil alanlarından eski sabit pazarın kurulduğu alana yapılmak istenen açık otoparka karşı semt sakinlerinin verdiği mücadele kazanımla sonuçlandı. Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne ait araziye İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) tarafından verilen otopark ruhsatı Kadıköy Belediyesi'nin başvurusu üzerine iptal edildi.

İstanbul Valiliği Afet Yönetim Merkezi tarafından 2004'te deprem

toplanma alanı olarak belirlenen arazinin açık otopark yapılması için alana giren dozer mahalle sakinleri tarafından engellenmiş, Caferağa Dayanışması ve semt sakinleri bostan alanında nöbet tutarak yeşil alanının yok edilmesine karşı imza kampanyası başlatmıştı.

Semt sakinlerinin tepkisi üzerine Kadıköy Belediyesi, 4 Ağustos'ta İBB'ye başvurarak yeşil alanın Kadıköy ilçesi afet toplanma alanı olarak belirlenmiş olması nedeniyle otopark ruhsatının iptalini istedi. Bunun üzerine, kararını tekrar değerlendiren İBB, 22 Temmuz'da verdiği otopark ruhsatını iptal etti.

Maltepelili ne diyorsa o olacak

*Söz Verdiğimiz gibi
Mahalle Toplantılarımız
Eylül Ayında Başlıyor!*

İstanbul'un altın ilçesi
MALTEPE BELEDİYESİ
www.maltepe.bel.tr

www.maltepe.bel.tr /maltepebeltr /maltepebeltr

*Daima
Sevgi Kazanacak*

Ali KILIÇ
Maltepe Belediye Başkanı

Beşçeşmeler
Meydanı'nın nostaljik
sayfiye ambiyansında
tarihi ve geleneksel Rum
meyhanesi lezzeti ve
keyfi Argos'ta.

İstanbul Rum meyhane
zarafeti ve ustalığıyla,
mutfağımızdan
cevizli biberli fava, Ege
otları, levrek marine,
yaprak ciğer, külbastı ve
çoban kavurmayı
deneyin, müptelası olun.

Yalı Mh. Başçeşmeler Sk. No:14 Maltepe -İST.
Tel: 90 216 383 05 11

Beyrut
nostalji

Beyrut Nostalji'de yaz sezonunda,
tarihi binamızın bahçesinde
keyifli günler, akşamlar

Nostalji ile hatırlayacağınız hoş anılar için Beyrut Nostalji

- Rezervasyon kabul edilir
- Mekanımız grup toplantılarına uygundur
- Mutfağımızdan nefis yiyecekler, barımızdan serin içecekler

Beşçeşmeler,
Maltepe-İSTANBUL

(216) 457 07 08